

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	I <i>Informace</i>	
	Soudní dvůr	
	SOUDNÍ DVŮR	
2005/C 6/01	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. listopadu 2004 ve spojených věcech C-10/02 a C-11/02 (žádost o předběžné otázky Tribunale amministrativo regionale per la Puglia): Anna Fascicolo a další, Enzo De Benedictis a další proti Regione Puglia a dalším (C-10/02) a Grazia Berardi a další, Lucia Vaira a další, proti Azienda Unità Sanitaria Locale BA/4 a dalším (C-11/02) (Volný pohyb lékařů — Směrnice 86/457/EHS a 93/16/EHS — Uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci — Povinnost členských států podřídít výkon činností všeobecného lékaře v rámci jejich vnitrostátního systému sociálního zabezpečení obdržení zvláštního diplomu — Nabytá práva — Rovnocennost oprávnění získaného před 1. lednem 1995 s diplomem o absolvování zvláštní odborné přípravy — Stanovení seznamu všeobecných lékařů pro účely obsazení volných míst v regionu v závislosti na získaných dokladech o kvalifikaci)	1
2005/C 6/02	Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 9. listopadu 2004 ve věci C-46/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vantaan käräjäoikeus): Fixtures Marketing Ltd proti Oy Veikkaus Ab (Směrnice 96/9/ES — Právní ochrana databází — Zvláštní právo — Pojem vkladu spojeného s pořízením, ověřením nebo předvedením obsahu databáze — Rozpisy utkání ligových soutěží ve fotbale — Sázkové hry)	2
2005/C 6/03	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. listopadu 2004 ve spojených věcech C-183/02 P a C-187/02 P: Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demesa) (C-183/02 P) a Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava (C-187/02 P) proti Komisi Evropských společenství (Opravný prostředek — Státní podpory — Daňová opatření — Legitimní očekávání — Nové žalobní důvody)	2
2005/C 6/04	Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 28. října 2004 ve věci C-185/02: Komise Evropských společenství proti Portugalské republice (Nesplnění povinnosti státem — Nakládání s odpady — Odstraňování polychlorovaných bifenylů a polychlorovaných terfenylů — Směrnice 96/59/ES)	3

2005/C 6/05	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. listopadu 2004 ve spojených věcech C-186/02 P a C-188/02 P: Ramondín SA, Ramondín Cápsulas SA (C-186/02), Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava (C-188/02) proti Komisi Evropských společenství (Opravný prostředek – Státní podpory – Daňová opatření – Zneužití pravomoci – Odůvodnění – Nové žalobní důvody)	3
2005/C 6/06	Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 9. listopadu 2004 ve věci C-203/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)): The British Horseracing Board Ltd a další proti William Hill Organization Ltd (Směrnice 96/9/ES – Právní ochrana databází – Zvláštní právo – Pořízení, ověření nebo předvedení obsahu databáze – Nepodstatná část obsahu databáze – Vytěžování a zužitkování – Obvyklé užívání – Neodůvodněné poškození oprávněných zájmů výrobce – Databáze koní – Seznam dostihů – Sázkové hry)	4
2005/C 6/07	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. listopadu 2004 ve věci C-216/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof): Österreichischer Zuchtverband für Ponys, Kleinpferde und Spezialrassen proti Burgenländische Landesregierung (Volný pohyb zboží – Obchod s koňovitými uvnitř Společenství – Řízení o schvalování nebo uznávání organizací a spolků, které vedou nebo zakládají plemenné knihy evidovaných koňovitých – Čl. 2 odst. 2 rozhodnutí 92/353/EHS)	5
2005/C 6/08	Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. listopadu 2004 ve věci C-245/02: Anheuser-Busch Inc. proti Budějovický Budvar, národní podnik (Dohoda o zřízení Světové obchodní organizace – Článek 2 odst. 1, čl. 16 odst. 1 a článek 70 Dohody TRIPS – Ochranné známky – Rozsah vylučného práva majitele ochranné známky – Údajné užívání označení jako obchodního jména)	5
2005/C 6/09	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. listopadu 2004 ve věci C-249/02: Portugalská republika proti Komisi Evropských společenství (Zemědělství – Společná zemědělská politika – Financování EZOF – Skutečné výdaje členského státu nižší než odhad výdajů sdělený Komisi – Pravomoc Komise snížit částky vyplácené jako zálohy – Dopis generálního ředitele Komise, kterým je členský stát informován o tomto snížení – Akt s právně závaznými účinky)	6
2005/C 6/10	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. listopadu 2004 ve věci C-284/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesarbeitsgericht): Land Brandenburg proti Ursule Sass (Sociální politika – Pracující muži a ženy – Článek 141 ES – Stejná odměna za práci – Směrnice 76/207/EHS – Rovné zacházení – Mateřská dovolená – Přejít do vyšší platové třídy – Nezohlednění úhrnu mateřské dovolené vybrané na základě právních předpisů bývalé Německé demokratické republiky)	6
2005/C 6/11	Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. listopadu 2004 ve věci C-317/02: Komise Evropských společenství proti Irsku (Nesplnění povinnosti státem – Režim Společenství pro rybolov – Nařízení (EHS) č. 3760/92 a č. 2847/93 – Překročení rybolovných kvót)	7
2005/C 6/12	Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. listopadu 2004 ve věci C-327/02: Lili Georgieva Panayotova a další proti Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Dohody o přidružení Společenství-Bulharsko, Společenství-Polsko a Společenství-Slovensko – Právo usazování – Vnitrostátní právní předpisy stanovící, že mají být bez zkoumání zamítnuty žádosti o povolení k pobytu za účelem usazení v případě, že žadatel nemá dočasné povolení k pobytu)	7

2005/C 6/13	Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 9. listopadu 2004 ve věci C-338/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Högsta domstolen): Fixtures Marketing Ltd proti Svenska Spel AB (Směrnice 96/6/ES — Právní ochrana databází — Právo sui generis — Pojem vkladu do pořízení, ověření nebo předvedení obsahu databáze — Kalendář fotbalových šampionátů — Sázkové hry)	8
2005/C 6/14	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. listopadu 2004 ve věci C-420/02: Komise Evropských společenství proti Helénské republice (Nesplnění povinnosti státem — Protiprávní ukládání odpadů na místě Péra Galini — Směrnice 75/442/EHS o odpadech, ve znění směrnice 91/156/EHS — Články 4 a 9)	9
2005/C 6/15	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. listopadu 2004 ve věci C-425/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour administrative): Johanna Maria Delahaye, provdaná Boor proti Ministre de la Fonction publique et de la Réforme administrative (Zachování práv zaměstnanců v případě převodu podniku na stát — Možnost státu uložit pravidla veřejného práva — Snížení výše pracovního příjmu)	9
2005/C 6/16	Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 9. listopadu 2004 ve věci C-444/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Monomeles Protodikeio Athinon): Fixtures Marketing Ltd proti Organismos prognostikon agonon podosfairou AE (OPAP) (Směrnice 96/9/ES — Právní ochrana databází — Pojem databáze — Rozsah uplatnění zvláštního práva — Rozpisy utkání ligových soutěží ve fotbale — Sázkové hry)	10
2005/C 6/17	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. listopadu 2004 ve věci C-457/02: trestní řízení proti Antoniu Nisellimu (Směrnice 75/442/EHS a 91/156/EHS — Pojem odpadů — Zbytky z výroby nebo spotřeby způsobivé k opakovanému použití — Železný šrot)	10
2005/C 6/18	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. listopadu 2004 ve věci C-467/02 (žádost Verwaltungsgericht Stuttgart o rozhodnutí o předběžné otázce): Inan Cetinkaya proti spolkové zemi Bádensko-Württembersko (Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Volný pohyb pracovníků — Článek 7 první pododstavec a čl. 14 odst. 1 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 — Právo dítěte tureckého pracovníka na pobyt po dosažení zletilosti — Podmínky rozhodnutí o vyhoštění — Odsouzení v trestním řízení)	11
2005/C 6/19	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. listopadu 2004 ve věci C-73/03: Španělské království proti Komisi Evropských společenství (Statní podpory — Daňové výhody při převodu zemědělských hospodářství — Zvýhodnění půjček a záruk ve prospěch zemědělců)	11
2005/C 6/20	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) 28. října 2004 ve věci C-124/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van Beroep voor het befrifjsleven): Atrada (Freezone) NV, Videmecum BV, Jac. Meisner Internationaal Expeditiebedrijf BV proti Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees (Veterinární a hygienický dozor — Výroba a uvedení na trh syrového mléka, tepelně ošetřeného mléka a mléčných výrobků — Směs složená z cukru, kakaa a sušeného odtučněného mléka dovezená z Aruby)	12
2005/C 6/21	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. listopadu 2004 ve věci C-126/03: Komise Evropských společenství proti Spolkové republice Německo (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 92/50/EHS — Veřejné zakázky — Služby přepravy odpadů — Řízení bez předchozího zveřejnění vyhlášení zakázky — Smlouva uzavřená zadavatelem v rámci hospodářské činnosti, která podléhá soutěži — Smlouva uzavřená zadavatelem za účelem umožnění podání nabídky v řízení o zadávání zakázek — Doložení způsobilosti poskytovatele služeb — Možnost dovolávat se způsobilosti třetích osob — Subdodávky — Důsledky rozsudku vyslovujícího nesplnění povinnosti)	12

2005/C 6/22	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. října 2004 ve věci C-148/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht München): Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG proti Portbridge Transport International BV (Bruselská úmluva — Články 20 a 57 odst. 2 — Nedostavení se žalovaného k soudu — Žalovaný, který má trvalé bydliště na území jiného smluvního státu — Ženevská úmluva o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě — Rozpor úmluv)	13
2005/C 6/23	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. listopadu 2004 ve věci C-171/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het bedrijfsleven): Maatschap Toeters, M. C. Verberk proti Productschap Vee en Vlees (Hovězí a telecí maso — Prémie za předčasné uvádění telat na trh — Lhůta pro podání žádosti o prémii — Způsoby počítání lhůty — Platnost nařízení (EHS) č. 3886/92)	13
2005/C 6/24	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. listopadu 2004 ve věci C-284/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Bruxelles): Belgický stát proti Temco Europe SA (Šestá směrnice o DPH — Článek 13 B písm. b) — Transakce osvobozené od daně — Nájem nemovitého majetku — Smlouva o užívání, kterou lze kdykoli bez výpovědní lhůty vypovědět)	14
2005/C 6/25	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. října 2004 ve věci C-357/03: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 98/24/ES — Ochrana zdraví a bezpečnosti zaměstnanců — Rizika spojená s chemickými činiteli používanými při práci — Neprovedení na celém území daného členského státu ve stanovené lhůtě)	14
2005/C 6/26	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. října 2004 ve věci C-360/03: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2000/39/ES — Ochrana zdraví a bezpečnosti zaměstnanců — Rizika spojená s chemickými činiteli používanými při práci — Stanovení směrných limitních hodnot expozice na pracovišti — Neprovedení na celém území daného členského státu ve stanovené lhůtě)	15
2005/C 6/27	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 28. října 2004 ve věci C-421/03: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/18/ES — Záměrné uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí — Neprovedení ve stanovené lhůtě)	15
2005/C 6/28	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 18. listopadu 2004 ve věci C-422/03: Komise Evropských společenství proti Nizozemskému království (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/18/ES — Neprovedení ve stanovené lhůtě)	16
2005/C 6/29	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 28. října 2004 ve věci C-460/03: Komise Evropských společenství proti Irsku (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2000/53/ES — Vozidla s ukončenou životností — Neprovedení)	16
2005/C 6/30	Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. listopadu 2004 ve věci C-482/03: Komise Evropských společenství proti Irsku (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/14/ES — Železnice Společenství — Přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a vydávání osvědčení o bezpečnosti — Neprovedení směrnice ve stanovené lhůtě)	16
2005/C 6/31	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 28. října 2004 ve věci C-497/03: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice (Nesplnění povinnosti členským státem — Článek 28 Smlouvy o ES — Opatření s rovnocenným účinkem — Zásilkový obchod potravinových doplňků — Zákaz)	17

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 6/32	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 28. října 2004 ve věci C-505/03: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice (Nesplnění povinnosti — Jakost vody určené k lidské spotřebě — Směrnice 80/778/EHS)	17
2005/C 6/33	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 28. října 2004 ve věci C-4/04: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 98/44/ES — Právní ochrana biotechnologických vynálezů — Neprovedení ve stanovené lhůtě)	18
2005/C 6/34	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 28. října 2004 ve věci C-5/04: Komise Evropských společenství proti Spolkové republice Německo (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 98/44/ES — Právní ochrana biotechnologických vynálezů — Neprovedení ve stanovené lhůtě)	18
2005/C 6/35	Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 18. listopadu 2004 ve věci C-78/04: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 96/61/ES — Integrovaná prevence a omezování znečištění)	18
2005/C 6/36	Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 18. listopadu 2004 ve věci C-79/04: Komise Evropských společenství proti Lucemburskému velkovodství (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2002/40/ES — Neprovedení ve stanovené lhůtě)	19
2005/C 6/37	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 18. listopadu 2004 ve věci C-116/04: Komise Evropských společenství proti Švédskému království (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/17/ES — Reorganizace a likvidace pojišťoven — Neprovedení ve stanovené lhůtě)	19
2005/C 6/38	Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. listopadu 2004 ve věci C-143/04: Komise Evropských společenství proti Belgickému království (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/29/ES — Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti — Neprovedení ve stanovené lhůtě)	20
2005/C 6/39	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 18. listopadu 2004 ve věci C-164/04: Komise Evropských společenství proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irska (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/17/ES — Reorganizace a likvidaci pojišťoven — Neprovedení v předepsané lhůtě)	20
2005/C 6/40	Usnesení Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. června 2004 ve věci C-151/03 P: Karl L. Meyer proti Komisi Evropských společenství (Opravný prostředek — Žaloba na náhradu škody — Náhrada za újmu utrpěnou z důvodu nesprávného úředního postupu Komise — Uplatňování rozhodnutí sdružení zámořských zemí a území)	21
2005/C 6/41	Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 5. října 2004 ve věci C-192/03 P: Alcon Inc. proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), Dr. Robert Winzer Pharma GmbH (Opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Neplatnost ochranné známky Společenství — Článek 51 nařízení č. 40/94 — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Čl. 7 odst. 1 písm. d) nařízení č. 40/94 — Rozlišovací způsobilost získaná užíváním — Čl. 7 odst. 3 nařízení č. 40/94 — Pojem „BSS“)	21
2005/C 6/42	Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 12. října 2004 ve věci C-352/03 P: Pietro Del Vaglio proti Komisi Evropských společenství (Odvolání — Úředníci — Důchody — Změna země pobytu — Použitelný opravný koeficient — Odvolání z části zjevně nepřipustné a z části zjevně neopodstatněné)	22

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 6/43	Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) 1. října 2004 ve věci C-480/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'arbitrage): Hugo Clerens, b.v.b.a. Valkeniersgilde proti Valonské vládě, Radě ministrů (Článek 104 odst. 3 jednacího řádu — Směrnice 79/409/EHS — Ochrana volně žijících ptáků — Druhy vyhlášené a chované v zajetí)	22
2005/C 6/44	Věc C-418/04: Žaloba podaná dne 29. září 2004 Komisí Evropských společenství proti Irsku	22
2005/C 6/45	Věc C-427/04: Žaloba podaná dne 5. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Helénské republice	24
2005/C 6/46	Věc C-438/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Cour d'appel de Bruxelles, devátého senátu, ze dne 14. října 2004 ve věci Mobistar SA proti Institut belge des services postaux et des télécommunications, zkráceně IBPT, za přítomnosti Belgacom Mobile SA a Base SA	24
2005/C 6/47	Věc C-439/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Cour de cassation de Belgique (1ère chambre) ze dne 7. října 2004 ve věci Axel Kittel proti Belgickému státu	25
2005/C 6/48	Věc C-440/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Cour de cassation de Belgique (prvním senátem) ze dne 7. října 2004 ve věci Belgický stát proti Recolta Recycling s. p. r. l.	25
2005/C 6/49	Věc C-443/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Hoge Raad der Nederlanden ze dne 15. října 2004 ve věci H. A. Solleveld proti Inspecteur van de Belastingdienst – Ondernemingen Amersfoort	26
2005/C 6/50	Věc C-444/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Hoge Raad der Nederlanden ze dne 15. října 2004 ve věci J.E. van den Hout-van Eijnsbergen proti Inspecteur van de Belastingdienst-ondernemingen Leiden	26
2005/C 6/51	Věc C-446/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, usnesením tohoto soudu ze dne 13. října 2004 ve věci Test Claimants in the FII Group Litigation proti Commissioners of Inland Revenue	26
2005/C 6/52	Věc C-452/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Verwaltungsgericht Frankfurt am Main ze dne 11. října 2004 ve věci Fidium Finanz AG proti Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht	28
2005/C 6/53	Věc C-453/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Landgericht Berlin ze dne 31. srpna 2004 ve věci zápisu innoventif Limited do obchodního rejstříku, účastník řízení: innoventif Limited	29
2005/C 6/54	Věc C-455/04: Žaloba podaná dne 28. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku	30
2005/C 6/55	Věc C-457/04: Žaloba podaná dne 29. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Portugalské republice	30
2005/C 6/56	Věc C-462/04: Žaloba podaná dne 25. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Italské republice	30

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 6/57	Věc C-467/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Audiencia Provincial de Málaga, Sección Primera ze dne 8. července 2004 ve věci odvolání proti usnesení o zahájení zkráceného řízení ze dne 21. listopadu 2003, podaného G. Francesco Gasparinim a dalšími	31
2005/C 6/58	Věc C-472/04: Žaloba podaná dne 4. listopadu 2004 Komisí Evropských společenství proti Italské republice	31
2005/C 6/59	Věc C-476/04: Žaloba podaná dne 12. listopadu 2004 Komisí Evropských společenství proti Helénské republice	32
2005/C 6/60	Výmaz věci C-67/03	32
2005/C 6/61	Výmaz věci C- 93/04	32
2005/C 6/62	Výmaz věci C-117/04	32
2005/C 6/63	Výmaz věci C-118/04	32
SOU D PRVNÍHO STUPNĚ		
2005/C 6/64	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 28. října 2004 ve věci T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd proti Radě Evropské unie (Dumping — Uložení konečného antidumpingového cla — Elektronické váhy pocházející z Číny — Statut podniku působícího v tržním hospodářství — Zjišťování újmy — Příčinná souvislost — Práva na obhajobu)	33
2005/C 6/65	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 26. října 2004 ve věci T-207/02, Nicoletta Falcone proti Komisi Evropských společenství (Úředníci — Obecné výběrové řízení — Nepřipuštení k písemné zkoušce kvůli výsledku získanému v předběžné fázi výběrového řízení — Údajná protiprávnost vyhlášení výběrového řízení)	33
2005/C 6/66	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 28. října 2004 ve spojených věcech T-219/02 a T-337/02, Olga Lutz Herrera proti Komisi Evropských společenství (Veřejná služba — Obecné výběrové řízení — Nepřipuštení ke zkouškám — Oznámení o vyhlášení výběrového řízení — Věkové omezení)	34
2005/C 6/67	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 26. října 2004 ve věci T-55/03, Philippe Brendel proti Komisi Evropských společenství (Úředníci — Jmenování — Zařazení do platové třídy a stupně — Uznání let služby v platovém stupni — Žaloba na náhradu škody)	34
2005/C 6/68	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 28. října 2004 ve věci T-76/03, Herbert Meister proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Úředníci — Přeložení vedoucího služby — Zájem služby — Rovnocennost pracovních míst — Právo na svobodu projevu — Povinnost péče — Odůvodnění — Právo být vyslechnut — Mimosmluvní odpovědnost)	35
2005/C 6/69	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 29. září 2004 ve věci T-394/02, Arnaldo Lucaccioni proti Komisi Evropských společenství (Důchod — Příkázání pohledávky srážkou z platu — Výkon rozsudku vnitrostátního soudu)	35
2005/C 6/70	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 14. října 2004 ve věci T-3/03 Everlast World's Boxing Headquarters Corporation proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Částečné zamítnutí zápisu — Zpětvzetí přihlášky — Usnesení o tom, že není namístě rozhodnout o věci)	36

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 6/71	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 27. září 2004 ve věci T-108/04, Nikolaus Steininger proti Komisi Evropských společenství (Posudek o vývoji služby — Snížení bodů za zásluhy — Usnesení o tom, že není namístě rozhodnout ve věci)	36
2005/C 6/72	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 15. října 2004 ve věci T- 193/04 R, Hans-Martin Tillack proti Komisi Evropských společenství (Předběžné opatření — Návrh na předběžná opatření a na odklad provádění)	36
2005/C 6/73	Věc T-322/03: Žaloba podaná dne 19. září 2003 Telefon und Buch Verlagsgesellschaft m.b.H. proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	37
2005/C 6/74	Věc T-382/04: Žaloba podaná dne 23. září 2004 Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading BV proti Komisi Evropských společenství	37
2005/C 6/75	Věc T-387/04: Žaloba podaná dne 27. září 2004 EnBW Energie Baden-Württemberg AG proti Komisi Evropských společenství	38
2005/C 6/76	Věc T-393/04: Žaloba podaná dne 30. září 2004 Dirkem Klaasem proti Evropskému parlamentu	39
2005/C 6/77	Věc T-396/04: Žaloba podaná dne 4. října 2004 SOFFASS S.p.A. proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)	39
2005/C 6/78	Věc T-399/04: Žaloba podaná dne 7. října 2004 Scandlines Sverige AB proti Komisi Evropských společenství	40
2005/C 6/79	Věc T-419/04: Žaloba podaná dne 8. října 2004 Nadine Schmit proti Komisi Evropských společenství	40
2005/C 6/80	Věc T-421/04: Žaloba podaná dne 11. října 2004 José Antonio Carreirou proti Evropské agentuře pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci	41
2005/C 6/81	Věc T-432/04: Žaloba podaná dne 22. října 2004 Walterem Parlanem proti Komisi Evropských společenství	41
2005/C 6/82	Věc T-433/04: Žaloba podaná dne 22. října 2004 Angelou Davi proti Komisi Evropských společenství	42
2005/C 6/83	Věc T-434/04: Žaloba podaná dne 22. října 2004 Alexem Milbertem proti Komisi Evropských společenství	42
2005/C 6/84	Věc T-435/04: Žaloba podaná dne 22. října 2004 Manuelem Simõesem Dos Santosem proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu	43
2005/C 6/85	Věc T-436/04: Žaloba podaná dne 26. října 2004 Carlosem Sánchezem Ferrizem proti Komisi Evropských společenství	43
2005/C 6/86	Věc T-437/04: Žaloba podaná dne 1. listopadu 2004 Holgerem Standertskjöld-Nordenstamem proti Komisi Evropských společenství	44
2005/C 6/87	Věc T-438/04: Žaloba podaná dne 29. října 2004 Elke Huober proti Radě Evropské unie	44
2005/C 6/88	Věc T-441/04: Žaloba podaná dne 2. listopadu 2004 Jean-Claudem Heyraudem proti Komisi Evropských společenství	45

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 6/89	Věc T-442/04: Žaloba podaná dne 5. listopadu 2004 Andreou Walderdorff proti Komisi Evropských společenství	45
2005/C 6/90	Věc T-463/04: Žaloba podaná dne 2. prosince 2004 Danish Management A/S proti Komisi Evropských společenství	46
2005/C 6/91	Věc T-464/04: Žaloba podaná dne 3. prosince 2004 Impala proti Komisi Evropských společenství	46
	II Přípravné akty	
	.....	
	III Oznámení	
2005/C 6/92	Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie Úř. věst. C 314, 18.12.2004	48

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 18. listopadu 2004

ve spojených věcech C-10/02 a C-11/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale amministrativo regionale per la Puglia): Anna Fascicolo a další, Enzo De Benedictis a další proti Regione Puglia a dalším (C-10/02) a Grazia Berardi a další, Lucia Vaira a další, proti Azienda Unità Sanitaria Locale BA/4 a dalším (C-11/02) ⁽¹⁾

(Volný pohyb lékařů — Směrnice 86/457/EHS a 93/16/EHS — Uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci — Povinnost členských států podřídít výkon činnosti všeobecného lékaře v rámci jejich vnitrostátního systému sociálního zabezpečení obdržení zvláštního diplomu — Nabytá práva — Rovnocennost oprávnění získaného před 1. lednem 1995 s diplomem o absolvování zvláštní odborné přípravy — Stanovení seznamu všeobecných lékařů pro účely obsazení volných míst v regionu v závislosti na získaných dokladech o kvalifikaci)

(2005/C 6/01)

(Jednací jazyk: italština)

Ve spojených věcech C-10/02 a C-11/02, jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podané Tribunale amministrativo regionale per la Puglia (Itálie), rozhodnutími ze dne 10. října 2001, došlymi Soudnímu dvoru dne 15. ledna 2002, v řízeních Anna Fascicolo a další a Enzo De Benedictis a další proti Regione Puglia, Marii Paciolla, Assessorato alla Sanità e Servizi Sociali della Regione Puglia, Coordinatore del Settore Sanità, Azienda Unità Sanitaria Locale BR/1, Felicii Galiotti a dalším, Azienda Unità Sanitaria Locale BA/4, Madii Evangelině Magrì, Azienda Unità Sanitaria Locale BA/1, Azienda Unità Sanitaria Locale BA/3 (C-10/02), a Grazia Berardi a další, Lucia Vaira a další proti Azienda Unità Sanitaria Locale BA/4, Angelovi Michelovi

Ceaovi, Scipione De Molaovi, Francescovi d'Argentovi, Azienda Unità Sanitaria Locale FG/2, Antonelle Battista a dalším, Nicole Brunetti a dalším, Azienda Unità Sanitaria Locale BA/3, Azienda Unità Sanitaria Locale FG/3, Erasmovi Fiorentinovi (C-11/02), Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, S. von Bahr a K. Schiemann (zpravodaj), soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 18. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Článek 36 odst. 2 směrnice Rady 93/16/EHS ze dne 5. dubna 1993 o usnadnění volného pohybu lékařů a vzájemného uznávání jejich diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci neukládá členským státům ve vztahu k obsazování volných míst všeobecných lékařů považovat oprávnění získané před 1. lednem 1995 vykonávat činnosti všeobecného lékaře v rámci vnitrostátního zdravotnického systému za rovnocenné se získáním osvědčení o zvláštní odborné přípravě ve všeobecném lékařství.
- 2) Článek 36 odst. 2 směrnice 93/16 nebrání tomu, aby členské státy přiznaly lékařům, kteří mají jak osvědčení o odborné přípravě ve všeobecném lékařství, tak oprávnění k 31. prosinci 1994 vykonávat činnosti všeobecného lékaře v rámci vnitrostátního zdravotnického systému:

— vyhrazení většího počtu míst, než lékařům, kteří mají pouze uvedené osvědčení nebo pouze oprávnění tím, že jim umožní ucházet se zároveň o místa vyhrazená pro obě tyto kategorie;

— ještě příznivější zacházení tím, že, ucházejí-li se o místa vyhrazená lékařům, kteří mají oprávnění vykonávat lékařské povolání k 31. prosinci 1994, budou jim přiděleny dodatečné body za získání výše uvedeného osvědčení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 68, 16.3.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 9. listopadu 2004

ve věci C-46/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vantaan käräjäoikeus): Fixtures Marketing Ltd proti Oy Veikkaus Ab ⁽¹⁾

(Směrnice 96/9/ES — Právní ochrana databází — Zvláštní právo — Pojem vkladu spojeného s pořízením, ověřením nebo předvedením obsahu databáze — Rozpisy utkání ligových soutěží ve fotbale — Sázkové hry)

(2005/C 6/02)

(Jednací jazyk: finština)

Ve věci C-46/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Vantaan käräjäoikeus (Finsko) ze dne 1. února 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 18. února 2002, v řízení Fixtures Marketing Ltd proti Oy Veikkaus Ab, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a K. Lenaerts (zpravodaj), předsedové senátu, J.-P. Puissechet, R. Schintgen, N. Colneric a J. N. Cunha Rodrigues, soudci, generální advokát: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi a M.-F. Contet, vrchní radové, vydal dne 9. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Pojem vkladu spojeného s pořízením obsahu databáze ve smyslu čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází je třeba chápat tak, že označuje prostředky vynaložené na získání existujících prvků a jejich shromáždění v uvedené databázi. Nezahrnuje prostředky použité k samotnému vytvoření prvků tvořících obsah databáze. V kontextu sestavování rozpisu utkání pro účely organizace ligových soutěží ve fotbale tedy nezahrnuje prostředky vynaložené na určení dat, časů konání a soupeřících družstev u jednotlivých utkání těchto ligových soutěží.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 109, 4.5. 2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 11. listopadu 2004

ve spojených věcech C-183/02 P a C-187/02 P: Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demesa) (C-183/02 P) a Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava (C-187/02 P) proti Komisi Evropských společností ⁽¹⁾

(Opravný prostředek — Státní podpory — Daňová opatření — Legitimní očekávání — Nové žalobní důvody)

(2005/C 6/03)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve spojených věcech C-183/02 P a C-187/02 P, jejichž předmětem jsou dva opravné prostředky na základě článku 49 Statutu ES Soudního dvora, podané postupně dne 15. a 16. května 2002, Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demesa), se sídlem ve Viktoria (Španělsko) (advokáti: A. Creus Carreras a B. Uriarte Valiente) (C-183/02 P), Territorio Histórico de Álava - Diputación Foral de Álava (advokáti: A. Creus Carreras, B. Uriarte Valiente a M. Bravo-Ferrer Delgado) (C-187/02 P) podporovaný Comunidad Autónoma del País Vasco (advokát: E. Garayar Gutiérrez), přičemž dalšími účastníky řízení jsou: Komise Evropských společností (zmocněnci: F. Santaolalla Gadea a J. L. Buendía Sierra), Asociación Nacional de Fabricantes de Electrodomésticos de Línea Blanca (ANFEL), se sídlem v Madridu (Španělsko) a Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED), se sídlem v Bruselu (Belgie), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann (zpravodaj) a N. Colneric, soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 11. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Věci C-183/02 P a C-187/02 P se spojují pro účely rozsudku.
- 2) Opravné prostředky se zamítají.
- 3) Navrhovatelům se kromě toho, že ponese své vlastní náklady, ukládá též náhrada nákladů Komise Evropských společností.
- 4) Comunidad Autónoma del País Vasco ponese své náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 180, 27.7.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 28. října 2004

ve věci C-185/02: Komise Evropských společenství proti Portugalské republice ⁽¹⁾*(Nesplnění povinnosti státem — Nakládání s odpady — Odstraňování polychlorovaných bifenyly a polychlorovaných terfenylů — Směrnice 96/59/ES)*

(2005/C 6/04)

(Jednací jazyk: portugalsština)

Ve věci C-185/02, Komise Evropských společenství (zmocněnec: A. Caeiros) proti Portugalské republice (zmocněnci: L. Fernandes, M. Telles Romão a M. J. Lois), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES podaná dne 17. května 2002, Soudní dvůr (šestý senát), ve složení A. Borg Barthet, předseda senátu, S. von Bahr a J. Malenovský (zpravodaj), soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 28. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Portugalská republika tím, že ve stanovené lhůtě neuvědomila Komisi Evropských společenství o plánech upravených v článku 11 směrnice Rady 96/59/ES ze dne 16. září 1996 o odstraňování polychlorovaných bifenyly a polychlorovaných terfenylů (PCB/PCT), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z tohoto ustanovení.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Komise Evropských společenství a Portugalská republika ponесou své vlastní náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 180, 27.7.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 11. listopadu 2004

ve spojených věcech C-186/02 P a C-188/02 P: Ramondín SA, Ramondín Cápsulas SA (C-186/02), Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava (C-188/02) proti Komisi Evropských společenství ⁽¹⁾*(Opravný prostředek — Státní podpory — Daňová opatření — Zneužití pravomoci — Odůvodnění — Nové žalobní důvody)*

(2005/C 6/05)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve spojených věcech C-186/02 P a C-188/02 P, jejichž předmětem jsou dva opravné prostředky na základě článku 49 Statutu ES Soudního dvora, podané postupně dne 15. a 16. května 2002, Ramondín SA, se sídlem v Logroño (Španělsko), a Ramondín Cápsulas SA, se sídlem v Logroño (Španělsko) (advokáti: J. Lazcano-Iturburu Ayestaran), C-186/02 P, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava (advokáti A. Creus Carreras, B. Uriarte Valiente a Bravo-Ferrer Delgado), C-188/02 P, přičemž dalšími účastníky řízení jsou: Komise Evropských společenství (zmocněnci: F. Santaolalla Gadea a J. L. Buendía Sierra), podporovaná Comunidad Autónoma de La Rioja (advokát: J. M. Criado Gámez), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda, C. Gulmann (zpravodaj) a N. Colneric, soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 11. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Věci C-186/02 P a C-188/02 P se spojují pro účely rozsudku.
- 2) Opravné prostředky se zamítají.
- 3) Navrhovatelům se kromě toho, že ponесou své vlastní náklady, ukládá též náhrada nákladů Komise Evropských společenství a Comunidad Autónoma de La Rioja.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 10.8.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 9. listopadu 2004

ve věci C-203/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)): The British Horseracing Board Ltd a další proti William Hill Organization Ltd ⁽¹⁾

(Směrnice 96/9/ES — Právní ochrana databází — Zvláštní právo — Pořízení, ověření nebo předvedení obsahu databáze — Nepodstatná část obsahu databáze — Vytěžování a zužitkování — Obvyklé užívání — Neodůvodněné poškození oprávněných zájmů výrobce — Databáze koní — Seznam dostihů — Sázkové hry)

(2005/C 6/06)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-203/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Spojené království) ze dne 24. května 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 31. května 2002, v řízení The British Horseracing Board Ltd a další proti William Hill Organization Ltd, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a K. Lenaerts (zpravodaj), předsedové senátu, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric a J. N. Cunha Rodrigues, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi a M.-F. Contet, vrchní radové, vydal dne 9. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Pojem vkladu spojeného s pořízením obsahu databáze ve smyslu čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází je nutno chápat jako označující prostředky vynaložené na vyhledání existujících prvků a jejich shromáždění v uvedené databázi. Nezahrnuje prostředky použité na vytvoření prvků tvořících obsah databáze.

Pojem vkladu spojeného s ověřením obsahu databáze ve smyslu čl. 7 odst. 1 směrnice 96/9 je nutno chápat jako týkající se prostředků vynaložených s cílem zajistit spolehlivost informací obsažených v uvedené databázi na kontrolu přesnosti vyhledaných prvků během zřizování této databáze, jakož i během doby jejího

fungování. Prostředky vynaložené na ověřování v průběhu fáze tvorby prvků následně shromážděných v databázi nejsou zahrnuty do tohoto pojmu.

Prostředky vynaložené na zhotovení seznamu koní účastnících se dostihů a ověřování v tomto rámci neodpovídají vkladu spojenému s pořízením a ověřením obsahu databáze, která obsahuje tento seznam.

2) Pojmy vytěžení a zužitkování ve smyslu článku 7 směrnice 96/9 musí být vykládány jako odkazující na všechny nepovolené činnosti přisvojení si a rozšiřování na veřejnosti celého obsahu databáze nebo jeho podstatné části. Tyto pojmy nepředpokládají přímý přístup k dotyčné databázi.

Okolnost, že obsah databáze byl zpřístupněn veřejnosti osobou, která ji vytvořila, nebo s jejím souhlasem, nemá vliv na právo této osoby zakázat vytěžování nebo zužitkování celého obsahu databáze nebo jeho podstatné části.

3) Pojem kvantitativně podstatné části obsahu databáze ve smyslu článku 7 směrnice 96/9 se vztahuje k objemu vytěžených nebo zužitkovaných údajů a musí být posuzován ve vztahu k objemu celkového obsahu databáze.

Pojem kvalitativně podstatné části obsahu databáze se vztahuje k významnosti vkladu spojeného s pořízením, ověřením nebo předvedením obsahu předmětu vytěžení nebo zužitkování nezávisle na tom, zda tento předmět představuje kvantitativně podstatnou část celkového obsahu chráněné databáze.

Pojem nepodstatné části obsahu databáze označuje každou část, která neodpovídá pojmu kvantitativně ani kvalitativně podstatné části.

4) Zákaz uvedený v čl. 7 odst. 5 směrnice 96/9 se týká nepovoleného vytěžování nebo zužitkování, které, ve svém souhrnu, směřuje ke znovuvytvoření nebo zpřístupnění veřejnosti bez souhlasu osoby, která databázi vytvořila, celého obsahu uvedené databáze nebo jeho podstatné části, a které tak způsobuje závažnou újmu na vkladu této osoby.

(¹) Úř. věst. C 180, 27.7.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 11. listopadu 2004

ve věci C-216/02 (žádost o předběžné otázky Verwaltungsgesichtshof): Österreichischer Zuchtverband für Ponys, Kleinpferde und Spezialrassen proti Burgenländische Landesregierung ⁽¹⁾

(Volný pohyb zboží — Obchod s koňovitými uvnitř Společenství — Řízení o schvalování nebo uznávání organizací a spolků, které vedou nebo zakládají plemenné knihy evidovaných koňovitých — Čl. 2 odst. 2 rozhodnutí 92/353/EHS)

(2005/C 6/07)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-216/02, jejíž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Verwaltungsgesichtshof (Rakousko) ze dne 23. května 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 12. června 2002, v řízení Österreichischer Zuchtverband für Ponys, Kleinpferde und Spezialrassen proti Burgenländische Landesregierung, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, A. Rosas (zpravodaj) a R. Silva de Lapuerta, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 11. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Článek 2 odst. 2 písm. a) rozhodnutí Komise 92/353/EHS ze dne 11. června 1992, kterým se stanoví kritéria pro schvalování nebo uznávání organizací a spolků, které vedou nebo zakládají plemenné knihy evidovaných koňovitých, musí být vykládán v tom smyslu, že pokud se potvrdí jedna nebo více z okolností zmíněných v tomto ustanovení, nemají organizace nebo spolky již úředně uznané nebo schválené pro určité plemeno koňovitých právo požadovat na příslušných orgánech, aby tyto orgány zamítly uznání nebo schválení nového spolku nebo nové organizace, která vede nebo zakládá plemennou knihu pro stejné plemeno.
- 2) Právo Společenství nebrání tomu, aby právní předpisy členského státu zbavily stávající organizace nebo spolky, které se vyslovily proti uznání nového spolku nebo nové organizace, možnosti podat k soudu žalobu proti rozhodnutí o uznání přijatému příslušnými vnitrostátními orgány.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 10.8.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 16. listopadu 2004

ve věci C-245/02: Anheuser-Busch Inc. proti Budějovický Budvar, národní podnik ⁽¹⁾

(Dohoda o zřízení Světové obchodní organizace — Článek 2 odst. 1, čl. 16 odst. 1 a článek 70 Dohody TRIPS — Ochranné známky — Rozsah výlučného práva majitele ochranné známky — Údajné užívání označení jako obchodního jména)

(2005/C 6/08)

(Jednací jazyk: finština)

Ve věci C-245/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Korkein oikeus (Finsko) ze dne 3. července 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 5. července 2002, v řízení Anheuser-Busch Inc. proti Budějovický Budvar, národní podnik, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans (zpravodaj) a A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, předsedové senátů, C. Gulmann a R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues a K. Schiemann, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 16. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (Dohoda TRIPS), která je obsažena v příloze 1 C Dohody o zřízení světové obchodní organizace, schválená jménem Společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994, se použije v případě střetu mezi ochrannou známkou a označením, které údajně zasahuje do práv z této ochranné známky, pokud uvedený střet vznikl před datem použitelnosti Dohody TRIPS, ale pokračoval po tomto datu.
- 2) Obchodní jméno může tvořit označení ve smyslu čl. 16 odst. 1 první věty Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (Dohody TRIPS). Toto ustanovení směřuje k poskytnutí výlučného práva majiteli ochranné známky zabránit jeho užívání třetí osobou, pokud dotčené užívání zasahuje nebo je schopno zasáhnout do funkcí ochranné známky, a zejména do její zásadní funkce, již je zaručovat spotřebitelům původ výrobku.

Výjimky stanovené v článku 17 Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (Dohody TRIPS) směřují zejména k tomu, aby bylo třetí osobě umožněno užívat označení totožné s ochrannou známkou nebo jí podobné k uvedení svého obchodního jména, ovšem pouze za předpokladu, že je užívá v souladu s poctivými zvyklostmi v průmyslu nebo v obchodě.

3) Obchodní jméno, které není zapsáno ani zavedeno užíváním v členském státě, kde je ochranná známka zapsána a kde je požadována její ochrana ve vztahu k danému obchodnímu jménu, může být kvalifikováno jako existující starší právo ve smyslu čl. 16 odst. 1 třetí věty Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (Dohody TRIPS), pokud majitel obchodního jména má právo patřící do věcné a časové působnosti uvedené Dohody, které vzniklo dříve než ochranná známka, se kterou se údajně dostalo do střetu, a které mu umožňuje užívat označení totožné s touto ochrannou známkou nebo jí podobné.

(¹) Úř. věst. C 219, 14.9.2002.

1) Rozhodnutí obsažené v dopise generálního ředitele generálního ředitelství pro zemědělství Komise Evropských společenství ze dne 18. dubna 2002, jehož předmětem je snížení finančních záloh schválených pro finanční rok 2002 podle čl. 39 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 1750/1999 ze dne 23. července 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1257/1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského a záručního fondu (EZOZF), naposledy pozměněnému nařízením Komise (ES) č. 1763/2001 ze dne 6. září 2001, se zrušuje.

2) Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 219, 14.9.2002.

Rozsudek Soudního dvora

(druhého senátu)

ze dne 11. listopadu 2004

ve věci C-249/02: Portugalská republika proti Komisi Evropských společenství (¹)

(Zemědělství — Společná zemědělská politika — Financování EZOZF — Skutečné výdaje členského státu nižší než odhad výdajů sdělený Komisi — Pravomoc Komise snížit částky vyplácené jako zálohy — Dopis generálního ředitele Komise, kterým je členský stát informován o tomto snížení — Akt s právně závaznými účinky)

(2005/C 6/09)

(Jednací jazyk: portugalsština)

Ve věci C-249/02, Portugalská republika, (zmocněnci: L. Fernandes, ve spolupráci s C. Botelhem Monizem a E. Maiou Cadetem) proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: L. Visaggio, ve spolupráci s N. Castrem Marquesem), jejímž předmětem je žaloba na zrušení na základě článku 230 Smlouvy o ES podaná 1. července 2002, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann, J.-P. Puissechet (zpravodaj), R. Schintgen a J. N. Cunha Rodrigues, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 11. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 18. listopadu 2004

ve věci C-284/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesarbeitsgericht): Land Brandenburg proti Ursule Sass (¹)

(Sociální politika — Pracující muži a ženy — Článek 141 ES — Stejná odměna za práci — Směrnice 76/207/EHS — Rovné zacházení — Mateřská dovolená — Přejít do vyšší platové třídy — Nezohlednění úhrnu mateřské dovolené vybrané na základě právních předpisů bývalé Německé demokratické republiky)

(2005/C 6/10)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-284/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES podaná rozhodnutím Bundesarbeitsgericht (Německo) ze dne 21. března 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 2. srpna 2002, v řízení Land Brandenburg proti Ursule Sass, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann předseda senátu, A. Rosas (zpravodaj), R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts a S. von Bahr, soudci, generální advokát: L.A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: F. Contet, vrchní rada, vydal dne 18. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Směrnice Rady 76/207/EHS ze dne 9. února 1976 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky, brání tomu, aby kolektivní smlouva, jako je Bundes-Angestelltentarifvertrag-Ost (Spolková kolektivní smlouva zaměstnanců ve veřejném sektoru ve východním Německu), vyloučila započtení do potřebné doby části doby, v průběhu které měla pracující žena v souladu s právními předpisy bývalé Německé demokratické republiky mateřskou dovolenou, jež přesahuje dobu ochrany upravenou právními předpisy Spolkové republiky Německo, uvedenými ve zmíněné kolektivní smlouvě, pokud účely a cíl každé z těchto dvou dovolených směřují k ochraně ženy, co se týče těhotenství a mateřství, přičemž tato ochrana je zakotvena v čl. 2 odst. 3 zmíněné směrnice. Vnitrostátnímu soudu přísluší přezkoumat, zda jsou tyto podmínky splněny.

(¹) Úř. věst. C 261, 26.10.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 18. listopadu 2004

ve věci C-317/02: Komise Evropských společenství proti Irsku (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Režim Společenství pro rybolov — Nařízení (EHS) č. 3760/92 a č. 2847/93 — Překročení rybolovných kvót)

(2005/C 6/11)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-317/02, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 11. září 2002, Komise Evropských společenství (zmocněnci: K. Fitch, T. van Rijn, poté posledně jmenovaný a B. Doherty) proti Irsku (zmocněnec: D. O'Hagan ve spolupráci s A. Schusterem), Soudní dvůr (šestý senát) ve složení A. Borg Barthet (zpravodaj), předseda senátu, S. von Bahr a J. Malenovský, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 18. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Irsko nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 9 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 3760/92 ze dne 20. prosince 1992 o zavedení režimu Společenství pro rybolov a akvakulturu, jakož i článků 2, 21 a 31 nařízení Rady (EHS) č. 2847/93 ze dne 12. října 1993 o zavedení kontrolního režimu pro společnou rybářskou politiku tím, že:

— nepřijalo kritéria a prováděcí předpisy pro účely využívání rybolovné kvóty, která mu byla přidělena,

- nezajistilo dodržování pravidel Společenství o zachování živých vodních zdrojů kontrolou lovných činností, náležitou inspekci vykládek a hlášení o úlovcích, jakož i jinými kontrolami stanovenými příslušnými nařízeními Společenství,
- dočasně nezakázalo rybolovnou činnost lodí plujících pod jeho vlajkou nebo registrovaných na jeho území, když vešlo ve známost, že přidělené kvóty byly vyčerpány, a
- nezahájilo správní nebo trestní řízení proti kapitánům lodí, kteří porušili tato nařízení, nebo proti jiným osobám odpovědným za porušení.

2) Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 261, 26.10.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 16. listopadu 2004

ve věci C-327/02: Lili Georgieva Panayotova a další proti Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (¹)

(Dohody o přidružení Společenství-Bulharsko, Společenství-Polsko a Společenství-Slovensko — Právo usazování — Vnitrostátní právní předpisy stanovící, že mají být bez zkoumání zamítnuty žádosti o povolení k pobytu za účelem usazení v případě, že žadatel nemá dočasné povolení k pobytu)

(2005/C 6/12)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-327/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Rechtbank te 's-Gravenhage (Nizozemsko) ze dne 16. září 2002, doručeným Soudnímu dvoru dne 18. září 2002, v řízení Lili Georgieva Panayotova, Radostina Markova Kalcheva, Izabella Malgorzata Lis, Lubica Sopova, Izabela Leokadia Topa, Jolanta Monika Rusiecka proti Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosa a R. Silvia de Lapuerta, předsedové senátu, J.-P. Puissechet (zpravodaj), R. Schintgen, S. von Bahr a J. N. Cunha Rodrigues, soudci, generální advokát: M. Poirares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 16. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Článek 45 odst. 1 ve spojení s čl. 59 odst. 1 Evropské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Bulharskou republikou na straně druhé, schválené rozhodnutím Rady a Komise 94/908/ESUO, ES, Euratom ze dne 19. prosince 1994, čl. 44 odst. 3 ve spojení s čl. 58 odst. 1 Evropské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Polskou republikou na straně druhé, schválené rozhodnutím Rady a Komise 93/743/Euratom, ESUO, ES ze dne 13. prosince 1993, jakož i čl. 45 odst. 3 ve spojení s čl. 59 odst. 1 Evropské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Slovenskou republikou na straně druhé, schválené rozhodnutím Rady a Komise 94/909/ESUO, ES, Euratom ze dne 19. prosince 1994, nebrání v zásadě právní úpravě členského státu obsahující systém předběžné kontroly, který podmiňuje vstup na území uvedeného členského státu za účelem usazení jako osoba samostatně výdělečně činná vydáním dočasného povolení k pobytu diplomatickými nebo konzulárními službami tohoto členského státu v zemi původu dotyčné osoby nebo v zemi, kde tato osoba dlouhodobě pobývá. Takový systém může platně vázat udělení uvedeného dočasného povolení na podmínku, aby dotyčná osoba doložila, že má skutečně v úmyslu zahájit činnost jako osoba samostatně výdělečně činná, aniž by současně vykonávala jakékoliv zaměstnání nebo využívala veřejné prostředky, a že již od začátku disponuje finančními prostředky dostatečnými k výkonu předmětné samostatně výdělečné činnosti a má přiměřené vyhlídky úspěš. Režim použitelný na taková dočasná povolení k pobytu se však musí opírat o snadno přístupný procesní systém způsobilý zaručit dotyčným osobám, že jejich žádost bude vyřízena v přiměřené lhůtě a objektivně, přičemž případná zamítnutí povolení musí být soudně přezkoumatelná.

2) Uvedená ustanovení dohod o přidružení musejí být vykládána tak, že v zásadě nebrání ani tomu, aby taková vnitrostátní právní úprava stanovila, že příslušné orgány hostitelského členského státu zamítnou žádost o povolení k pobytu za účelem usazení na základě uvedených dohod o přidružení podanou na území tohoto státu, pokud žadatel nemá dočasné povolení k pobytu takto vyžadované touto právní úpravou.

3) V tomto ohledu je nerozhodná skutečnost, že žadatel údajně uplatňuje, že jasně a zjevně splňuje hmotněprávní podmínky vyžadované pro udělení dočasného povolení k pobytu a povolení k pobytu za takovým účelem usazení, i okolnost, že uvedený žadatel v hostitelském členském státu ke dni své žádosti legálně pobývá z jiného důvodu, pokud se tato žádost jeví jako neslučitelná s podmínkami výslovně se vážícími ke vstupu dotyčné osoby do uvedeného členského státu, a zejména podmínkami vztahujícími se k povolené době pobytu.

(¹) Úř. věst. C 274, 9.11.2002.

Rozsudek Soudního dvora

(velkého senátu)

ze dne 9. listopadu 2004

ve věci C-338/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Högsta domstolen): Fixtures Marketing Ltd proti Svenska Spel AB (¹)

(Směrnice 96/6/ES — Právní ochrana databází — Právo sui generis — Pojem vkladu do pořizení, ověření nebo předvedení obsahu databáze — Kalendář fotbalových šampionátů — Sázkové hry)

(2005/C 6/13)

(Jednací jazyk: švédština)

Ve věci C-338/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce ve smyslu článku 234 Smlouvy o ES předložená rozhodnutím Högsta Domstolen (Švédsko) ze dne 10. září 2002, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 23. září 2002, v řízení Fixtures Marketing Ltd proti Svenska Spel AB, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts (zpravodaj), předsedové senátů, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric a J. N. Cunha Rodrigues, soudci, generální advokát: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: Múgica Arzamendi a M. F. Contet, vrchní radové, vydal dne 9. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Pojem vklad do pořizení obsahu databáze ve smyslu čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází musí být chápán jako odkaz na zdroje používané k vyhledání existujících nezávislých materiálů a jejich sběr do databáze. Nezahrnuje zdroje pro tvorbu materiálů, které tvoří obsah databáze. Proto v souvislosti se sestavováním kalendáře zápasů při organizaci fotbalových šampionátů nezahrnuje zdroje použité ke stanovení údajů, časů a losování týmů pro různé zápasy v lize.

(¹) Úř. věst. C 274, 9.11.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 18. listopadu 2004

ve věci C-420/02: Komise Evropských společenství proti Helénské republice ⁽¹⁾*(Nesplnění povinnosti státem — Protiprávní ukládání odpadů na místě Péra Galini — Směrnice 75/442/EHS o odpadech, ve znění směrnice 91/156/EHS — Články 4 a 9)*

(2005/C 6/14)

(Jednací jazyk: řečtina)

Ve věci C-420/02, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 21. listopadu 2002, Komise Evropských společenství, (zmocněnec: M. Konstantinidis) proti Helénské republice (zmocněnkyně: E. Skandalou), Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta (zpravodaj), K. Lenaerts, S. von Bahr a K. Schiemann, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 18. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Helénská republika tím, že nepřijala nezbytná opatření, aby zajistila, že odpady ukládané na místě „Péra Galini“ v územním obvodu nómos Héraklion (Řecko) budou využity nebo odstraněny bez ohrožení lidského zdraví a bez ohrožení vod, ovzduší, půdy, rostlin a živočichů, bez obtěžování hlukem nebo zápachem, a tím, že vydala k provozování tohoto zařízení povolení, které neobsahuje nezbytné informace, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 4 a 9 směrnice 75/442/EHS o odpadech, ve znění směrnice 91/156/EHS.

2) Helénské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 31, 8.2.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 11. listopadu 2004

ve věci C-425/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour administrative): Johanna Maria Delahaye, provdaná Boor proti Ministre de la Fonction publique et de la Réforme administrative ⁽¹⁾*(Zachování práv zaměstnanců v případě převodu podniku na stát — Možnost státu uložit pravidla veřejného práva — Snížení výše pracovního příjmu)*

(2005/C 6/15)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-425/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Cour administrative (Lucembursko) ze dne 21. listopadu 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 25. listopadu 2002, v řízení Johanna Maria Delahaye, provdaná Boor, proti Ministre de la Fonction publique et de la Réforme administrative, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann a N. Colneric (zpravodaj), soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 11. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Směrnici Rady 77/187/EHS ze dne 14. února 1977 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodu podniků, závodů nebo částí závodů je třeba vykládat v tom smyslu, že v zásadě nebrání tomu, aby v případě převodu podniku z právnické osoby soukromého práva na stát, tento stát jako nový zaměstnavatel snížil výši pracovního příjmu dotyčných zaměstnanců za účelem dosažení souladu s platnými vnitrostátními pravidly týkajícími se státních zaměstnanců. Příslušné orgány odpovědné za použití a výklad uvedených pravidel jsou nicméně povinny tak činit v co největším možném rozsahu ve světle účelu uvedené směrnice, berouce zejména v úvahu odsloužená léta zaměstnance v míře, ve které vnitrostátní pravidla, kterými se řídí postavení státních zaměstnanců, berou odsloužená léta státního zaměstnance v úvahu pro výpočet jeho pracovního příjmu. V případě, že tento výpočet vede k podstatnému snížení pracovního příjmu zaměstnance, představuje takové snížení podstatnou změnu pracovních podmínek v neprospěch zaměstnanců dotčených převodem, takže zaměstnavatel je v souladu s čl. 4 odst. 2 směrnice 77/187 považován za osobu odpovědnou za skončení jejich pracovní smlouvy z tohoto důvodu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 19, 25.1.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 9. listopadu 2004

ve věci C-444/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Monomeles Protodikeio Athinon): Fixtures Marketing Ltd proti Organismos prognostikon agonon podosfairou AE (OPAP) ⁽¹⁾

(Směrnice 96/9/ES — Právní ochrana databází — Pojem databáze — Rozsah uplatnění zvláštního práva — Rozpisy utkání ligových soutěží ve fotbale — Sázkové hry)

(2005/C 6/16)

(Jednací jazyk: řečtina)

Ve věci C-444/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES podaná rozhodnutím Monomeles Protodikeio Athinon (Recko) ze dne 11. července 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 9. prosince 2002, v řízení Fixtures Marketing Ltd proti Organismos prognostikon agonon podosfairou AE (OPAP), Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a K. Lenaerts (zpravodaj), předsedové senátů, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric a J. N. Cunha Rodrigues, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi a M.-F. Contet, vrchní radové, vydal dne 9. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Pojem databáze ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází zahrnuje každý soubor obsahující od sebe oddělitelná díla, údaje nebo jiné prvky, aniž by tím byla dotčena jejich hodnota nebo obsah, a zahrnující jakoukoli metodu nebo jakýkoli systém umožňující vyhledat každý z prvků, který jej tvoří.

Takový rozpis fotbalových utkání, jako jsou rozpisy, o které se jedná v původní věci, je databází ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 96/9.

Pojem vkladu spojeného s pořízením obsahu databáze ve smyslu čl. 7 odst. 1 směrnice 96/9 je třeba chápat tak, že označuje prostředky vynaložené na získání existujících prvků a jejich shromáždění v uvedené databázi. Nezahrnuje prostředky použité k samotnému vytvoření prvků tvořících obsah databáze. V kontextu sestavování rozpisu utkání pro účely organizace ligových soutěží ve fotbale tedy nezahrnuje prostředky vynaložené na určení dat, časů konání a soupeřících družstev u jednotlivých utkání těchto ligových soutěží.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 31, 8.2.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 11. listopadu 2004

ve věci C-457/02: trestní řízení proti Antoniu Nisellimu ⁽¹⁾

(Směrnice 75/442/EHS a 91/156/EHS — Pojem odpadů — Zbytky z výroby nebo spotřeby způsobitelné k opakovanému použití — Železný šrot)

(2005/C 6/17)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci C-457/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná usnesením Tribunale di Terni (Itálie) ze dne 20. listopadu 2002, které došlo Soudnímu dvoru dne 18. prosince 2002, v trestním řízení proti Antoniu Nisellimu, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann a J.-P. Puissochet (zpravodaj), soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 11. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Definice pojmu odpad daná v čl. 1 prvním pododstavci písm. a) směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech, ve znění směrnice Rady 91/156/EHS ze dne 18. března 1991 a rozhodnutí Komise 96/350/ES ze dne 24. května 1996, nemůže být vykládána tak, že zahrnuje výlučně látky nebo předměty zaslané nebo podrobené odstranění nebo využití uvedeným v přílohách II A a II B této směrnice nebo v rovnocenných seznamech, nebo jejichž držitel má úmysl nebo povinnost je určit k odstranění nebo využití.

2) Pojem odpadu ve smyslu čl. 1 prvního pododstavce písm. a) směrnice 75/442, ve znění směrnice 91/156 a rozhodnutí 96/350, nelze vykládat tak, že jsou z něho vyloučeny všechny zbytky z výroby nebo spotřeby, které mohou být nebo jsou opakovaně použity ve výrobním nebo spotřebním cyklu, bez předchozího zpracování a aniž by poškozovaly životní prostředí nebo poté, co jsou podrobeny předchozímu zpracování, aniž by však vyžadovaly využití ve smyslu přílohy II B této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 31, 8.2.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 11. listopadu 2004

ve věci C-467/02 (žádost Verwaltungsgericht Stuttgart o rozhodnutí o předběžné otázce): Inan Cetinkaya proti spolkové zemi Bádensko-Württembersko ⁽¹⁾

(Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Volný pohyb pracovníků — Článek 7 první pododstavec a čl. 14 odst. 1 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 — Právo dítěte tureckého pracovníka na pobyt po dosažení zletilosti — Podmínky rozhodnutí o vyhoštění — Odsouzení v trestním řízení)

(2005/C 6/18)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-467/02, Inan Cetinkaya proti spolkové zemi Bádensko-Württembersko, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Verwaltungsgericht Stuttgart (Německo) ze dne 19. prosince 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 27. prosince 2002, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric a J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj), soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 11. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Článek 7 první pododstavec rozhodnutí č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení, přijatého Radou přidružení, která byla zřízena Dohodou zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, musí být vykládán tak, že se vztahuje na zletilou osobu, která je dítětem tureckého pracovníka, který působí nebo působil na řádném trhu práce v hostitelském členském státě, i když se však narodila a vždy pobývala v posledně uvedeném členském státě.
- 2) Článek 7 první pododstavec rozhodnutí č. 1/80 brání tomu, aby v důsledku odsouzení k trestu odnětí svobody a následné léčby drogové závislosti byla práva, která toto ustanovení přiznává tureckému státnímu příslušníkovi, který se nachází ve stejné situaci jako I. Cetinkaya, omezena z důvodu prodloužené nepřítomnosti na trhu práce.

- 3) Článek 14 rozhodnutí č. 1/80 brání tomu, aby vnitrostátní soudy nevzaly do úvahy při prověřování legality vyhoštění nařízeného proti tureckému státnímu příslušníkovi skutkové okolnosti, které nastaly po posledním rozhodnutí příslušných úřadů a které neopravňují k dalšímu omezení práv dotčené osoby ve smyslu zmíněného ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 70, 22.3.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 11. listopadu 2004

ve věci C-73/03: Španělské království proti Komisi Evropských společenství ⁽¹⁾

(Statní podpory — Daňové výhody při převodu zemědělských hospodářství — Zvýhodnění půjček a záruk ve prospěch zemědělců)

(2005/C 6/19)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve věci C-73/03, jejíž předmětem je žaloba na neplatnost na základě čl. 230 ES prvního pododstavce ES, podaná dne 19. února 2003, Španělské království, (zmocněnec: S. Ortiz Vaamonde) proti Komisi Evropských společenství (zmocněnec: J. L. Buendía Sierra), Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, J.-P. Puissochet, S. von Bahr (zpravodaj), J. Malenovský a U. Lohmus, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 11. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 101, 26.4.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

28. října 2004

ve věci C-124/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van Beroep voor het bedrijfsleven): Atrada (Freezone) NV, Videmecum BV, Jac. Meisner Internationaal Expeditiebedrijf BV proti Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees ⁽¹⁾

(Veterinární a hygienický dozor — Výroba a uvedení na trh syrového mléka, tepelně ošetřeného mléka a mléčných výrobků — Směs složená z cukru, kakaa a sušeného odtučněného mléka dovezená z Aruby)

(2005/C 6/20)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-124/03, jejímž předmětem je žádost College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemsko) zasláná Soudnímu dvoru na základě článku 234 ES směřující k získání rozhodnutí o předběžné otázce ve sporu probíhající před tímto soudem mezi Atrada (Freezone) NV, Videmecum BV, Jac. Meisner Internationaal Expeditiebedrijf BV a Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu (zpravodaj), R. Schington, C. Colneric, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: F. Contet, vrchní rada, vydal dne 28. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Článek 2 bod 2 směrnice Rady 92/46/EHS ze dne 16. června 1992 o hygienických předpisech pro produkci syrového mléka, tepelně ošetřeného mléka a mléčných výrobků a jejich uvedení na trh musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „mléko určené k výrobě mléčných výrobků“ nezahrnuje mléčné složky výrobku, který obsahuje též jiné nemléčné složky a jehož mléčná složka nemůže být od nemléčných složek oddělena.
- 2) Článek 2 bod 4 směrnice 92/46 musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „mléčné výrobky“ se vztahuje jak na hotové výrobky, tak na polotovary, které musí být ještě předmětem zpracování před tím, než mohou být prodávány spotřebiteli. V takovém případě je třeba ověřit s ohledem na polotovary, zda mléko, které se v něm nachází, je jeho podstatnou součástí, ať už svým množstvím, nebo svým charakterizujícím účinkem. K tomu je třeba vzít v úvahu charakteristiky a objektivní vlastnosti polotovaru v okamžiku jeho dovozu, zejména poměr mléka nebo mléčného výrobku obsaženého v polotovaru, možné použití polotovaru nebo jeho chuť.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 146, 21.6.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 18. listopadu 2004

ve věci C-126/03: Komise Evropských společenství proti Spolkové republice Německo ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 92/50/EHS — Veřejné zakázky — Služby přepravy odpadů — Řízení bez předchozího zveřejnění vyhlášení zakázky — Smlouva uzavřená zadavatelem v rámci hospodářské činnosti, která podléhá soutěži — Smlouva uzavřená zadavatelem za účelem umožnění podání nabídky v řízení o zadávání zakázek — Doložení způsobilosti poskytovatele služeb — Možnost dovozu se způsobilostí třetích osob — Subdodávky — Důsledky rozsudku vyslovujícího nesplnění povinnosti)

(2005/C 6/21)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-126/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 20. března 2003, Komise Evropských společenství (zmocněnec: K. Wiedner) proti Spolkové republice Německo (zmocněnec: W.-D. Plessing, ve spolupráci s H.-J. Prießem), Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann (zpravodaj), předseda senátu, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts a K. Schiemann, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: H. von Holstein, náměstek vedoucího soudní kanceláře, vydal dne 18. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Spolková republika Německo tím, že zakázka ohledně přepravy odpadu od míst meziskladování v oblasti Donauwald až k tepelné elektrárně Mnichov-Sever byla zadána městem Mnichov při porušení pravidel postupu stanovených článkem 8 směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby, ve spojení s čl. 11 odst. 1 této směrnice, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedené směrnice.
- 2) Spolkové republice Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 146, 21.6.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 28. října 2004

ve věci C-148/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht München): Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG proti Portbridge Transport International BV ⁽¹⁾

(Bruselská úmluva — Články 20 a 57 odst. 2 — Nedostavení se žalovaného k soudu — Žalovaný, který má trvalé bydliště na území jiného smluvního státu — Ženevská úmluva o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě — Rozpor úmluv)

(2005/C 6/22)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-148/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podle protokolu ze dne 3. června 1971 o výkladu úmluvy ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech Soudním dvorem, podaná rozhodnutím Oberlandesgericht München (Německo) ze dne 27. března 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 31. března 2003, v řízení Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG proti Portbridge Transport International BV, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, R. Schintgen (zpravodaj) a N. Colneric, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 28. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 57 odst. 2 písm. a) úmluvy ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, ve znění úmluvy ze dne 9. října 1978 o přistoupení Dánského království, Irsko a Spojeného království Velké Británie a Severního Irsko, úmluvy ze dne 25. října 1982 o přistoupení Helénské republiky, úmluvy ze dne 26. května 1989 o přistoupení Španělského království a Portugalské republiky a úmluvy ze dne 29. listopadu 1996 o přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království, musí být vykládán v tom smyslu, že soud smluvního státu, u kterého je žalován žalovaný, který má trvalé bydliště na území jiného smluvního státu, může založit svou příslušnost na zvláštní úmluvě, jejíž smluvní stranou je rovněž první jmenovaný stát a která obsahuje zvláštní pravidla o soudní příslušnosti, i když se žalovaný v rámci dotčeného řízení nevyjádří k věci samé.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 146, 21.6.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 11. listopadu 2004

ve věci C-171/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het bedrijfsleven): Maatschap Toeters, M. C. Verberk proti Productschap Vee en Vlees ⁽¹⁾

(Hovězí a telecí maso — Prémie za předčasné uvádění telat na trh — Lhůta pro podání žádosti o prémii — Způsoby počítání lhůty — Platnost nařízení (EHS) č. 3886/92)

(2005/C 6/23)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-171/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemsko) ze dne 13. dubna 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 14. dubna 2003, v řízení Maatschap Toeters, M. C. Verberk, jednající pod obchodním jménem „Verberk-Voeten“, proti Productschap Vee en Vlees, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda, A. Rosas (zpravodaj) a R. Silva de Lapuerta, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 11. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) a) Článek 3 odst. 2 písm. c) nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ze dne 3. června 1971, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny, musí být vykládán tak, že lhůta vyjádřená v týdnech, jako je lhůta stanovená v článku 50a nařízení Komise (EHS) č. 3886/92 ze dne 23. prosince 1992, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro režimy premií stanovené nařízením Rady (EHS) č. 805/68 o společné organizaci trhu s hovězím a telecím masem a kterým se ruší nařízení (EHS) č. 1244/82 a (EHS) č. 714/89, ve znění nařízení Komise (ES) č. 2311/96 ze dne 2. prosince 1996, končí uplynutím poslední hodiny dne, který se v posledním týdnu svým pojmenováním shoduje se dnem, kdy byla provedena porážka.

b) Při uplatňování článku 50a nařízení č. 3886/92 členský stát nesmí určit okamžik podání žádosti o prémii podle vnitrostátních procesních pravidel, jimiž se v jeho vnitrostátním právním řádu řídí srovnatelné vnitrostátní lhůty pro žádosti.

- c) Článek 50a nařízení č. 3886/92 musí být vykládán tak, že žádost o prémii může být považována za „podanou“ ve lhůtě pouze tehdy, když došla příslušnému orgánu před uplynutím lhůty.
- 2) Zkoumání druhé otázky neukázalo žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost čl. 50a odst. 1 nařízení č. 3886/92 vzhledem k tomu, že zcela vylučuje nárok žadatele na prémii v případě, že překročí lhůtu k podání žádosti, bez ohledu na povahu a délku tohoto překročení lhůty.

(¹) Úř. věst. C 146, 21.6.2003.

jednotný základ daně musí být vykládán tak, že transakcí „nájem nemovitého majetku“ jsou ve smyslu tohoto ustanovení transakce, kterými společnost poskytne společnostem, jež jsou s ní propojeny, současně jednotlivými smlouvami, které lze kdykoli bez výpovědní lhůty vypovědět, právo dočasného užívání těže budovy za úplatu stanovenou především podle užívané plochy a pokud je předmětem těchto smluv, vzhledem ke způsobu jejich naplňování, především pasivní poskytování místností a prostor budov za úplatu odvíjející se od plynutí času, a nikoli služba, kterou lze kvalifikovat jinak.

(¹) Úř. věst. C 213, 6.9.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 18. listopadu 2004

ve věci C-284/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Bruxelles): Belgický stát proti Temco Europe SA (¹)

(Šestá směrnice o DPH — Článek 13 B písm. b) — Transakce osvobozené od daně — Nájem nemovitého majetku — Smlouva o užívání, kterou lze kdykoli bez výpovědní lhůty vypovědět)

(2005/C 6/24)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-284/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Cour d'appel de Bruxelles (Belgie) ze dne 19. června 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 2. července 2003, v řízení Belgický stát proti Temco Europe SA, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda, A. Rosas (zpravodaj), R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts a S. von Bahr, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 18. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 13 B písm. b) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu - Společný systém daně z přidané hodnoty:

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 28. října 2004

ve věci C-357/03: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 98/24/ES — Ochrana zdraví a bezpečnosti zaměstnanců — Rizika spojená s chemickými činiteli používanými při práci — Neprovedení na celém území daného členského státu ve stanovené lhůtě)

(2005/C 6/25)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-357/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 19. srpna 2003, Komise Evropských společenství, (zmocněnci: D. Martin a H. Kreppel) proti Rakouské republice (zmocněnec: E. Riedl), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans (zpravodaj), předseda senátu, C. Gulmann, J. Makarczyk, P. Kūris a J. Klučka, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 28. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Rakouská republika tím, že nepřijala veškeré právní a správní předpisy nezbytné k dosažení úplného souladu se směrnicí Komise 98/24/ES ze dne 7. dubna 1998 o bezpečnosti a ochraně zdraví zaměstnanců před riziky spojenými s chemickými činiteli používanými při práci (čtrnáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS), ve stanovené lhůtě, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

2) Rakouské republiky se ukládá úhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 264, 1.11.2003.

2) Rakouské republiky se ukládá úhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 264, 1.11.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 28. října 2004

ve věci C-360/03: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2000/39/ES — Ochrana zdraví a bezpečnosti zaměstnanců — Rizika spojená s chemickými činiteli používanými při práci — Stanovení směrných limitních hodnot expozice na pracovišti — Neprovedení na celém území daného členského státu ve stanovené lhůtě)

(2005/C 6/26)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-360/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 19. srpna 2003, Komise Evropských společenství, (zmocněnci: D. Martin a H. Kreppel) proti Rakouské republice (zmocněnec: E. Riedl), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans (zpravodaj), předseda senátu, C. Gulmann, J. Makarczyk, P. Kūris a J. Klučka, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 28. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Rakouská republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala veškeré právní a správní předpisy nezbytné k dosažení úplného souladu se směrnicí Komise 2000/39/ES ze dne 8. června 2000 o stanovení prvního seznamu směrných limitních hodnot expozice na pracovišti k provedení směrnice Rady 98/24/ES o bezpečnosti a ochraně zdraví zaměstnanců před riziky spojenými s chemickými činiteli používanými při práci, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 28. října 2004

ve věci C-421/03: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/18/ES — Záměrné uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí — Neprovedení ve stanovené lhůtě)

(2005/C 6/27)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-421/03, Komise Evropských společenství (zmocněnec: U. Wölker) proti Rakouské republice (zmocněnec: E. Riedl), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 3. října 2003, Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení N. Colneric, úřadující předsedkyně, J.N. Cunha Rodrigues a E. Levits (zpravodaj), soudci, generální advokát: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 28. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Rakouská republika tím, že nepřijala veškeré právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí 2001/18/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/220/EHS, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

2) Rakouské republiky se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 275, 15.11.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 18. listopadu 2004

ve věci **C-422/03: Komise Evropských společenství proti Nizozemskému království** ⁽¹⁾**(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/18/ES — Neprovedení ve stanovené lhůtě)**

(2005/C 6/28)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-422/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 3. října 2003, Komise Evropských společenství (zmocněnec: M. van Beek) proti Nizozemskému království (zmocněnci: H. G. Sevenster a J. van Bakel), Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení J. N. Cunha Rodrigues, úřadující předseda čtvrtého senátu, K. Schiemann (zpravodaj) a E. Juhász, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 18. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Nizozemské království tím, že nepřijalo veškeré právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/220/EHS, ve stanovené lhůtě, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

2) Nizozemskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 275, 15.11.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 28. října 2004

ve věci **C-460/03: Komise Evropských společenství proti Irsku** ⁽¹⁾**(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2000/53/ES — Vozidla s ukončenou životností — Neprovedení)**

(2005/C 6/29)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-460/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 31. října

2003, Komise Evropských společenství, (zmocněnci: X. Lewis a M. Konstantinidis) proti Irsku (zmocněnec: D. O'Hagan), Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení J. N. Cunha Rodrigues, úřadující předseda čtvrtého senátu, E. Juhász a E. Levits (zpravodaj), soudci, generální advokát: M. Poirares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 28. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Irsko tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES ze dne 18. září 2000 o vozidlech s ukončenou životností, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice a zejména z jejího čl. 10 odst. 1.

2) Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 304, 13.12.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 18. listopadu 2004

ve věci **C-482/03: Komise Evropských společenství proti Irsku** ⁽¹⁾**(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/14/ES — Železnice Společenství — Přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a vydávání osvědčení o bezpečnosti — Neprovedení směrnice ve stanovené lhůtě)**

(2005/C 6/30)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-482/03, Komise Evropských společenství (zmocněnec: W. Wils) proti Irsku (zmocněnec: D. O'Hagan ve spolupráci s D. Moloney, BL), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, Soudní dvůr (šestý senát), ve složení J.-P. Puissechet, vykonávající funkci předsedy šestého senátu, S. von Bahr a U. Löhms (zpravodaj), soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 18. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Irsko tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k zajištění souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

2) Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 7, 10.1.2004.

2) Rakouské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 21, 24.1.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 28. října 2004

ve věci C-497/03: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice (¹)

(Nesplnění povinnosti členským státem — Článek 28 Smlouvy o ES — Opatření s rovnocenným účinkem — Zásilkový obchod potravinových doplňků — Zákaz)

(2005/C 6/31)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-497/03, Komise Evropských společenství (zmocněnec: J. C. Schiefferer a B. Schima) proti Rakouské republice (zmocněnec: E. Riedl), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti členským státem podle článku 226 ES, podaná dne 24. listopadu 2003, Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení K. Lenaerts, předseda, J. N. Cunha Rodrigues a M. Ilešič (soudce zpravodaj), soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 28. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Rakouská republika tím, že zakázala v čl. 50 odst. 2 Gewerbeordnung zásilkový obchod potravinových doplňků, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 28 Smlouvy o ES.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 28. října 2004

ve věci C-505/03: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice (¹)

(Nesplnění povinnosti — Jakost vody určené k lidské spotřebě — Směrnice 80/778/EHS)

(2005/C 6/32)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-505/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti podle článku 226 ES, podaná dne 28. listopadu 2003, Komise Evropských společenství (zmocněnci: G. Valero Jordana a F. Simonetti) proti Francouzské republice (zmocněnci: G. de Bergues a C. Mercier), Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení J. N. Cunha Rodrigues, úřadující předseda čtvrtého senátu, E. Juhász (zpravodaj) a M. Ilešič, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 28. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Francouzská republika tím, že nedodržela požadavky směrnice Rady 80/778/EHS ze dne 15. července 1980 o jakosti vody určené k lidské spotřebě co se týče obsahu dusičnanů ve vodě určené k lidské spotřebě v Bretani, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 7 odst. 6 a přílohy I této směrnice.

2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 21, 24.1.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 28. října 2004

ve věci **C-4/04: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice** ⁽¹⁾*(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 98/44/ES — Právní ochrana biotechnologických vynálezů — Neprovedení ve stanovené lhůtě)*

(2005/C 6/33)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-4/04, Komise Evropských společenství (zmocněnkyně: K. Banks a C. Schmidt) proti Rakouské republice (zmocněnec: H. Dossi), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, předložená dne 8. ledna 2004, Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení J. N. Cunha Rodrigues, vykonávající funkci předsedy čtvrtého senátu, K. Schiemann a M. Ilešič (zpravodaj), soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 28. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) *Rakouská republika tím, že nepřijala ve stanovené lhůtě právní a správní předpisy nezbytné k zajištění souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/44/ES ze dne 6. července 1998 o právní ochraně biotechnologických vynálezů, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.*

2) *Rakouské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 47, 21.2.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 28. října 2004

ve věci **C-5/04: Komise Evropských společenství proti Spolkové republice Německo** ⁽¹⁾*(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 98/44/ES — Právní ochrana biotechnologických vynálezů — Neprovedení ve stanovené lhůtě)*

(2005/C 6/34)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-5/04, Komise Evropských společenství (zmocněnkyně: K. Banks a C. Schmidt) proti Spolkové republice

Německo (zmocněnec: M. Lumma), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, předložená dne 9. ledna 2004, Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení J. N. Cunha Rodrigues, vykonávající funkci předsedy čtvrtého senátu, K. Schiemann a M. Ilešič (zpravodaj), soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 28. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) *Spolková republika Německo tím, že nepřijala ve stanovené lhůtě právní a správní předpisy nezbytné k zajištění souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/44/ES ze dne 6. července 1998 o právní ochraně biotechnologických vynálezů, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.*

2) *Spolkové republice Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 47, 21.2.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 18. listopadu 2004

ve věci **C-78/04: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice** ⁽¹⁾*(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 96/61/ES — Integrovaná prevence a omezování znečištění)*

(2005/C 6/35)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-78/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 18. února 2004, Komise Evropských společenství (zmocněnci: U. Wölker a M. Konstantinidis) proti Rakouské republice (zmocněnec: E. Riedl), Soudní dvůr (pátý senát), ve složení C. Gulmann, úřadující předseda pátého senátu, R. Schintgen a P. Kūris (zpravodaj), soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 18. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Tím, že Rakouská republika opomenula

- úplně provést definici „stávající zařízení“ ve smyslu čl. 2 bod 4 směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění do Gewerbeordnung 1994 (zákon o řemeslnických, obchodních a průmyslových profesích z roku 1994), ve znění zveřejněném v Bundesgesetz BGB1. I, 88/2000, který vstoupil v platnost dne 1. září 2000;
- úplně provést požadavky ohledně podmínek povolení stanovených čl. 9 odst. 4 této směrnice do Gewerbeordnung 1994, ve znění změn, a požadavky stanovené v odstavcích 3 až 5 téhož článku do Niederösterreichisches Elektrizitätswesengesetz 2001 („NÖ EwG 2001“);
- úplně provést přílohu IV těžce směrnice do Gewerbeordnung 1994, ve znění změn, a do NÖ EwG 2001;
- provést výše uvedenou směrnici, v rozsahu v němž se týká spalovacích zařízení uvedených v příloze I bod 1.1 této směrnice do Gewerbeordnung 1994, ve znění změn, a do Salzburger Abfallwirtschaftsgesetz 1998;
- úplně provést směrnici 96/61 do Burgenländisches Elektrizitätswesengesetz 1999 a
- provést tuto směrnici v rozsahu, v němž se týká zařízení intenzivního chovu uvedených v příloze I bod 6.6 této směrnice, do právních předpisů spolkových zemí Burgenland, Salzburg a Tyrolsko,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 2 bod 4, čl. 9 odst. 3 až 5 a z přílohy IV výše uvedené směrnice, jakož i z článku I ve spojení s přílohou I body 1.1 a 6.6 této směrnice.

2) Rakouské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 94, 17.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 18. listopadu 2004

ve věci C-79/04: Komise Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2002/40/ES — Neprovedení ve stanovené lhůtě)

(2005/C 6/36)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-79/04, Komise Evropských společenství (zmocněnci: M. Patakia a B. Schima) proti Lucemburskému velkovévodství

(zmocněnec: S. Schreiner), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 19. února 2004, Soudní dvůr (pátý senát), ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, C. Gulmann a J. Makarczyk (zpravodaj), soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 18. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo ve stanovené lhůtě předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Komise 2002/40/ES ze dne 8. května 2002, kterou se provádí směrnice Rady 92/75/EHS s ohledem na uvádění spotřeby energie na energetických štítích elektrických trub pro domácnost, nespĺnilo povinnosti, které pro něj z této směrnice vyplývají.

2) Lucemburskému velkovévodství se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 85, 3.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 18. listopadu 2004

ve věci C-116/04: Komise Evropských společenství proti Švédskému království (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/17/ES — Reorganizace a likvidace pojišťoven — Neprovedení ve stanovené lhůtě)

(2005/C 6/37)

(Jednací jazyk: švédština)

Ve věci C-116/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 4. března 2004, Komise Evropských společenství (zmocněnci: E. Traversa a K. Simonsson) proti Švédskému království (zmocněnec: A. Kruse), Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení J. N. Cunha Rodrigues, úřadující předseda čtvrtého senátu, M. Ilešič (zpravodaj) a E. Levitz, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 18. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Švédské království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/17/ES ze dne 12. března 2001 o reorganizaci a likvidaci pojišťoven, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

2) Švédskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 106, 30.4.2004.

2) Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 106, 30.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 18. listopadu 2004

ve věci C-143/04: Komise Evropských společenství proti Belgickému království (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/29/ES — Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti — Neprovedení ve stanovené lhůtě)

(2005/C 6/38)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-143/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 17. března 2004, Komise Evropských společenství (zmocněnkyně: K. Banks) proti Belgickému království (zmocněnec: A. Goldman), Soudní dvůr (šestý senát), ve složení J.-P. Puissochet, zastupující předseda šestého senátu, S. von Bahr a J. Malenovský (zpravodaj), soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 18. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Belgické království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 18. listopadu 2004

ve věci C-164/04: Komise Evropských společenství proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/17/ES — Reorganizace a likvidaci pojišťoven — Neprovedení v předepsané lhůtě)

(2005/C 6/39)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-164/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 31. března 2004, Komise Evropských společenství (zmocněnci: E. Traversa a M. Shotter), proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku (zmocněnec: C. Jackson), Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení J. N. Cunha Rodrigues, zastupující předseda čtvrtého senátu, M. Ilešič (zpravodaj) a E. Levits, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 18. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Spojené království Velké Británie a Severního Irsku nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/17/ES ze dne 19. března 2001 o reorganizaci a likvidaci pojišťoven tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí.

2) Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 106, 30.4.2004.

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

(šestého senátu)

ze dne 22. června 2004

ze dne 5. října 2004

ve věci C-151/03 P: Karl L. Meyer proti Komisi Evropských společenství ⁽¹⁾ve věci C-192/03 P: Alcon Inc. proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), Dr. Robert Winzer Pharma GmbH ⁽¹⁾*(Opravný prostředek — Žaloba na náhradu škody — Náhrada za újmu utrpěnou z důvodu nesprávného úředního postupu Komise — Uplatňování rozhodnutí sdružení zámořských zemí a území)**(Opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Neplatnost ochranné známky Společenství — Článek 51 nařízení č. 40/94 — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Čl. 7 odst. 1 písm. d) nařízení č. 40/94 — Rozlišovací způsobilost získaná užíváním — Čl. 7 odst. 3 nařízení č. 40/94 — Pojem „BSS“)*

(2005/C 6/40)

(2005/C 6/41)

*(Jednací jazyk: francouzština)**(Jednací jazyk: angličtina)*

Ve věci C-151/03 P, Karl L. Meyer, s bydlištěm v Uturoa (ostrov Raiatea, Francouzská Polynésie), (avocat: J.-D. des Arcis), jejímž předmětem je opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství (třetího senátu) ze dne 13. února 2003, Meyer v. Komise (T-333/01, Recueil, s. II-117), jímž se účastník řízení podávající opravný prostředek domáhá zrušení tohoto rozsudku, přičemž protistranou je Komise Evropských společenství (zmocněnci: M.-J. Jonczy a B. Martenczuk), Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení J. N. Cunha Rodrigues, předseda senátu, N. Colneric (zpravodaj), K. Schiemann, soudci, generální advokát: A. Tizzano; vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 22. června 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

1) Opravný prostředek se zamítá.

2) Karlu L. Meyerovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 10.5.2003.

Ve věci C-192/03 P, jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora, podaný dne 2. května 2003, Alcon Inc., dříve Alcon Universal Ltd, se sídlem v Hünenberg (Švýcarsko), (advokáti: C. Morcom, QC, a S. Clark), přičemž dalšími účastníky řízení jsou: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnci: S. Laitinen a A. Sesma Merino), Dr. Robert Winzer Pharma GmbH, se sídlem v Olching (Německo), (advokát: S. Schneller), Soudní dvůr (šestý senát), ve složení J.-P. Puissochet (zpravodaj), předseda senátu, F. Macken a U. Lohmus, soudci, generální advokát: M. Poyares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 5. října 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

1) Opravný prostředek se zamítá.

2) Alcon Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 158, 5.7.2003.

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 12. října 2004

ve věci C-352/03 P: Pietro Del Vaglio proti Komisi Evropských společností⁽¹⁾*(Odvolání — Úředníci — Důchody — Změna země pobytu — Použitelný opravný koeficient — Odvolání z části zjevně nepřipustné a z části zjevně neopodstatněné)*

(2005/C 6/42)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-352/03 P, jejímž předmětem je odvolání na základě článku 56 Statutu Soudního dvora, podané dne 11. srpna 2003 Pietrem Del Vaglio, bývalým úředníkem Komise Evropských společností, bydlícím v Londýně (Spojené království), (advokáti: M. Famchon a B. Desrez), dalším účastníkem řízení je Komise Evropských společností (zmocněnec: J. Currall ve spolupráci s D. Waelbroeckem), Soudní dvůr (šestý senát), ve složení A. Borg Barthet, předseda senátu, J.-P. Puissochet a S. von Bahr (zpravodaj), soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 12. října 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

1) *Odvolání se zamítá.*2) *Pietru Del Vaglio se ukládá náhrada nákladů řízení.*⁽¹⁾ Úř. věst. C 251, 18.10.2003.

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

1. října 2004

ve věci C-480/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'arbitrage): Hugo Clerens, b.v.b.a. Valkeniersgilde proti Valonské vládě, Radě ministrů⁽¹⁾*(Článek 104 odst. 3 jednacího řádu — Směrnice 79/409/EHS — Ochrana volně žijících ptáků — Druhy vyhlášené a chované v zajetí)*

(2005/C 6/43)

(Jednací jazyk: francouzština a nizozemština)

Ve věci C-480/03, jejímž předmětem žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozsudkem Cour d'arbitrage (Belgie) ze dne 29. října 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 18. listopadu 2003, v řízení: Hugo Clerens, b.v.b.a. Valkeniersgilde proti Valonské vládě, Radě ministrů, Soudní dvůr (pátý senát), ve složení C. Gulmann, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk, soudci, generální advokátka J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 1. října 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

Směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků musí být vykládána tak, že není použitelná na jedince vyhlášené a chované v zajetí, a za současného stavu práva Společenství je tudíž právní úprava této problematiky nadále v pravomoci členských států s výhradou článků 28 až 30 ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 35, 7.2.2004.**Žaloba podaná dne 29. září 2004 Komisí Evropských společností proti Irsku****(Věc C-418/04)**

(2005/C 6/44)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společností byla předložena dne 29. září 2004 žaloba podaná proti Irsku Komisí Evropských společností zastoupenou Barrym Dohertym a Michelem van Beekem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

druhou nejmenší síť SPA ze všech členských států před rozšířením, k němuž došlo dne 1. května 2004.

1. prohlásil, že Irsko tím, že

- a) od roku 1981 v rozporu s čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice 79/409/EHS o ochraně volně žijících ptáků⁽¹⁾ neoznačilo území nejvhodnější z hlediska počtu druhů a rozlohy pro druhy uvedené v příloze I směrnice 79/409/EHS, jakož i pro pravidelně se vyskytující stěhovavé druhy;
- b) od roku 1981 v rozporu s čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice 79/409/EHS nezavedlo nezbytný systém právní ochrany uvedených území;
- c) od roku 1981 nezajistilo použití ustanovení čl. 4 odst. 4 první věty na území vyžadující označení jako zvláště chráněné oblasti na základě směrnice 79/409/EHS;
- d) úplně a řádně neprovedlo a neuplatnilo podmínky druhé věty čl. 4 odst. 4 směrnice 79/409/EHS;
- e) ve vztahu k územím označeným na základě 79/409/EHS jako zvláště chráněné oblasti nepřijalo veškerá opatření nezbytná k dosažení souladu s ustanoveními čl. 6 odst. 2, 3 a 4 směrnice 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin⁽²⁾, a ve vztahu k rekreačnímu využití všech míst spadajících pod čl. 6 odst. 2 směrnice 92/43/EHS nepřijalo opatření nezbytná k dosažení souladu s uvedenými ustanoveními uvedeného čl. 6 odst. 2;
- f) nepřijalo veškerá opatření nezbytná k dosažení souladu s ustanoveními článku 10 směrnice 79/409/EHS,

nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z uvedených článků zmíněných směrnic; a

2. uložil Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Tato věc se týká toho, že Irsko nesplnilo určité povinnosti, které pro něj vyplývají ze směrnice 79/409/EHS a směrnice 92/43/EHS. Komise konstatuje, že:

Irsko od roku 1981 v rozporu s čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice 79/409/EHS o ochraně volně žijících ptáků (dále jen „směrnice o ochraně ptáků“) neoznačilo území nejvhodnější z hlediska počtu druhů a rozlohy pro druhy uvedené v příloze I směrnice 79/409/EHS, jakož i pro pravidelně se vyskytující stěhovavé druhy. To má dva aspekty. Za prvé, došlo k opomenutí označení ve vztahu k určitým územím („neoznačení“). Za druhé nedošlo k úplnému označení jiných území („částečné označení“). Pokud jde o územní pokrytí, společný účinek neoznačení a částečného označení má za následek, že Irsko mělo

Irsko v rozporu s čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice o ochraně ptáků nezavedlo nezbytný systém právní ochrany území zvláště chráněných oblastí. Oblast působnosti odpovídajících irských právních předpisů se omezuje na to, co lze označit za preventivní opatření, tj. opatření zaměřená na hrozby vůči stanovištím volně žijících ptáků a na jejich rušení plynoucí z lidského zásahu. Stranou neodmyslitelných závad těchto preventivních opatření, Komise tvrdí, že rozsah potřebné právní ochrany požadované čl. 4 odst. 1 a 2 je širší a že zajištění přežití a rozmnožování ptačích druhů v rámci území zvláště chráněných oblastí může vyžadovat více než jen snahu odstranit negativní lidské zásahy.

Stávající irské právní předpisy týkající se ochrany stanovišť mimo označených území SPA postrádají specifické zaměření vyžadované směrnicí o ochraně ptáků, pokud jde o čl. 4 odst. 4 první větu. Zejména irské právní předpisy neukládají žádné specifické povinnosti ve vztahu k stanovištím volně žijících druhů ptáků, pro něž by byla prospěšná ochrana na území SPA nezahrnutých ve stávající síti SPA v Irsku.

Neexistují žádná zvláštní opatření k provedení druhé věty čl. 4 odst. 4, který stanoví, že členské státy „usilují o předcházení znečišťování nebo poškozování stanovišť“ mimo chráněné oblasti. Mnoho činností poškozujících stanoviště nepodléhá žádné smysluplné formě zákonné kontroly.

Směrnice 92/43/EHS („směrnice o ochraně stanovišť“) měla být prováděna od 10. června 1994. To znamená, že Irsko ji mělo provést a používat ustanovení čl. 6 odst. 2 a 4 na všechna území zvláště chráněných oblastí označená podle čl. 4 odst. 1 směrnice o ochraně ptáků nebo uznaných podle čl. 4 odst. 2 téže směrnice k tomuto dni nebo později.

Komise má za to, že Irsko neprovedlo ani nepoužilo čl. 6 odst. 2 směrnice o ochraně stanovišť.

Přijetí vnitrostátních prováděcích opatření k článku 10 směrnice o ochraně ptáků je nezbytné za účelem zajištění plné účinnosti dané směrnice. Nezohledněním závazku podporovat výzkum v příslušných právních předpisech Irsko neprovedlo článek 10.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 103, 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7.

Žaloba podaná dne 5. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Helénské republice

(Věc C-427/04)

(2005/C 6/45)

(Jednací jazyk: řečtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 5. října 2004 žaloba směřující proti Helénské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Wouterem Wilsem a Georgiosem Zavvosem, Právní služba Komise Evropských společenství.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Helénská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/16/ES⁽¹⁾ ze dne 19. března 2001 o interoperabilitě transevropského konvenčního železničního systému, a v každém případě tím, že Komisi o těchto předpisech neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;
2. uložil Helénské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta k provedení směrnice do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 20. dubna 2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 110, 20.4.2001, s. 1 až 27.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Cour d'appel de Bruxelles, devátého senátu, ze dne 14. října 2004 ve věci Mobistar SA proti Institut belge des services postaux et des télécommunications, zkráceně IBPT, za přítomnosti Belgacom Mobile SA a Base SA

(Věc C-438/04)

(2005/C 6/46)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Cour d'appel de Bruxelles (devátého senátu), ze dne 14. října 2004

ve věci Mobistar SA proti Institut belge des services postaux et des télécommunications, zkráceně IBPT, za přítomnosti Belgacom Mobile SA a Base SA, který došel kanceláři Soudního dvora dne 19. října 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Cour d'appel de Bruxelles (devátý senát) žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

Co se týče služby přenositelnosti čísel zakotvené v článku 30 směrnice 2002/22/ES⁽¹⁾ (směrnice o univerzální službě):

1. Týká se čl. 30 odst. 2 směrnice o univerzální službě, jenž stanoví, že vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby stanovení cen za propojení v souvislosti s poskytováním přenositelnosti čísel bylo nákladově orientované, pouze nákladů spojených s provozem na přenesené číslo anebo rovněž stanovování cen na náklady vynaložené operátory za účelem vyřízení žádosti o přenesení čísla?
2. Pokud se čl. 30 odst. 2 směrnice týká pouze nákladů na propojení v souvislosti s provozem na přenesené číslo, má být vykládán tak, že:
  - a) umožňuje operátorům volně vyjednávat obchodní podmínky služby a zakazuje členským státům uložit ex ante obchodní podmínky podnikům, které mají povinnost poskytnout službu přenositelnosti čísla, co se týče poskytování služeb spojených s vyřízením žádosti o přenesení?
  - b) nezakazuje členským státům uložit ex ante obchodní podmínky uvedené služby operátorům označeným tak, že mají významné postavení na daném trhu?
3. Pokud je třeba čl. 30 odst. 2 směrnice vykládat tak, že ukládá všem operátorům povinnost, aby úplata za přenesení čísla byla nákladově orientovaná, má být vykládán tak, že brání:
  - a) vnitrostátnímu právnímu opatření zakotvujícímu určitou metodu pro výpočet nákladů?
  - b) vnitrostátnímu opatření, které ex ante stanoví rozdělování nákladů mezi operátory?
  - c) vnitrostátnímu opatření, které zmocňuje vnitrostátní regulační orgány k ex ante stanovení pro všechny operátory a na určitou dobu maximální částky poplatků, kterou může poskytnout operátor od přijímajícího operátora požadovat?

d) vnitrostátnímu opatření, které dává poskytovajícímu operátorovi právo uplatňovat sazby určené vnitrostátním regulačním orgánem, s tím že jej osvobozuje od povinnosti prokázat, že jím uplatňované sazby jsou nákladově orientované?

Co se týče práva na opravný prostředek zakotveného v článku 4 směrnice 2002/21/ES⁽²⁾ (rámcová směrnice):

Je třeba čl. 4 odst. 1 rámcové směrnice vykládat tak, že orgán určený pro rozhodování o opravném prostředku musí mít možnost disponovat všemi nezbytnými informacemi proto, aby skutková podstata věci mohla být řádně zohledněna, včetně důvěrných informací, na jejichž základě přijal vnitrostátní regulační orgán rozhodnutí, jenž je předmětem opravného prostředku?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 51).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Cour de cassation de Belgique (1ère chambre) ze dne 7. října 2004 ve věci Axel Kittel proti Belgickému státu

(Věc C-439/04)

(2005/C 6/47)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Cour de cassation de Belgique (1ère chambre), Belgie, ze dne 7. října 2004 ve věci Axel Kittel proti Belgickému státu, který došel kanceláři Soudního dvora dne 19. října 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Cour de cassation de Belgique (1ère chambre) žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) Jestliže je dodání zboží určeno osobě povinné k dani, která uzavřela smlouvu v dobré víře bez vědomí daňového úniku spáchaného prodávajícím, brání zásada daňové neutrality u

daně z přidané hodnoty tomu, aby zrušení smlouvy o prodeji na základě pravidla vnitrostátního občanského práva, jež způsobuje absolutní neplatnost smlouvy pro rozpor s veřejným pořádkem z důvodu protiprávnosti na straně prodávajícího, zapříčinilo pro takovou osobu povinnou k dani ztrátu nároku na odpočet daně?

2) Je odpověď odlišná, pokud absolutní neplatnost vyplývá z daňového úniku u samotné daně z přidané hodnoty?

3) Je odpověď odlišná, pokud je protiprávní příčinou smlouvy o prodeji, způsobující podle vnitrostátního práva absolutní neplatnost, daňový únik u daně z přidané hodnoty známý oběma smluvními stranám?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Cour de cassation de Belgique (prvním senátem) ze dne 7. října 2004 ve věci Belgický stát proti Recolta Recycling s. p. r. l.

(Věc C-440/04)

(2005/C 6/48)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Cour de cassation de Belgique (prvním senátem) ze dne 7. října 2004 ve věci Belgický stát proti Recolta Recycling s.p.r.l., které došlo kanceláři Soudního dvora dne 19. října 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Cour de cassation de Belgique (první senát) žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) Jestliže má být zboží dodáno osobě povinné k dani, která v dobré víře uzavřela smlouvu, aniž by věděla o podvodu, kterého se dopustil prodávající, brání zásada daňové neutrality daně z přidané hodnoty tomu, aby zrušení kupní smlouvy na základě pravidla vnitrostátního občanského práva, které prohlašuje smlouvu jako úkon učiněný v rozporu s veřejným pořádkem za absolutně neplatnou z důvodu protiprávnosti na straně prodávajícího, vedlo ke ztrátě práva osoby povinné k dani na odpočet daně?

2) Bude odpověď odlišná, jestliže absolutní neplatnost vyplývá z daňového podvodu, který se týká samotné daně z přidané hodnoty?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Hoge Raad der Nederlanden ze dne 15. října 2004 ve věci H. A. Solleveld proti Inspecteur van de Belastingdienst – Ondernemingen Amersfoort

(Věc C-443/04)

(2005/C 6/49)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) ze dne 15. října 2004 ve věci H. A. Solleveld proti Inspecteur van de Belastingdienst – Ondernemingen Amersfoort, který došel kanceláři Soudního dvora dne 20. října 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Hoge Raad der Nederlanden žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Má být čl. 13 část A odst. 1 písm. c) Šesté směrnice⁽¹⁾ vykládán tak, že od daně z přidané hodnoty jsou osvobozena plnění, která – všechna v rámci výše v bodech 3.1.2 a 3.1.3. popsané diagnostiky rušivého pole – spočívají v určení diagnózy, doporučení terapie a případném provedení léčení, i když tato plnění nespádají pod výkon lékařského nebo nelékařského zdravotnického povolání – tím, kdo tato plnění uskutečňuje – vymezeného příslušným členským státem?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 13.06.1977, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Hoge Raad der Nederlanden ze dne 15. října 2004 ve věci J.E. van den Hout-van Eijnsbergen proti Inspecteur van de Belastingdienst-ondernemingen Leiden

(Věc C-444/04)

(2005/C 6/50)

(jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Hoge Raad der Nederlanden ze dne 15. října 2004 ve věci J.E. van den Hout-van Eijnsbergen proti Inspecteur van de Belastingdienst-ondernemingen Leiden, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 20. října 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Hoge Raad der Nederlanden žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Musí být čl. 13 část A odst. 1 písm. c) Šesté směrnice⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že od daně z přidané hodnoty je osvobozena psychologická péče, která je poskytována osobou vykonávající toto povolání, která splňuje zákonné požadavky pro zápis uvedené výše v bodě 3.1 a je zapsána v tam uvedeném rejstříku psychologů, i když tyto činnosti nejsou součástí výkonu – osobou vykonávající tyto činnosti – lékařského nebo nelékařského zdravotnického povolání vymezeného dotyčným členským státem?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, usnesením tohoto soudu ze dne 13. října 2004 ve věci Test Claimants in the FII Group Litigation proti Commissioners of Inland Revenue

(Věc C-446/04)

(2005/C 6/51)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division ze dne 13. října 2004 ve věci Test Claimants in the FII Group Litigation a Commissioners of Inland Revenue, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 22. října 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Je v rozporu s článkem 43 nebo 56 ES, aby členský stát ponechával v účinnosti a uplatňoval opatření, která osvobozují od daně z příjmů právnických osob dividendy obdržené společnostmi, která je rezidentem tohoto členského státu („společnost, která je rezidentem“) od jiných společností, které jsou rezidentem, a podle kterých jsou dividendy obdržené společnostmi, která je rezidentem, od společností, které jsou rezidenty jiných členských států („společnosti, které nejsou rezidentem“), předmětem daně z příjmů právnických osob (po poskytnutí úlevy k zamezení dvojího zdanění pro jakoukoliv srážkovou daň z dividendy a za určitých podmínek pro daň („underlying tax“) placenou společnostmi, které nejsou rezidentem, ze zisků vytvořených ve státě, v němž jsou rezidentem)?

- 2) Pokud má členský stát systém, který ukládá za určitých okolností zálohovou daň z příjmů právnických osob („ZDPPO“) na vyplácení dividend společností, která je rezidentem, svým akcionářům a poskytuje ohledně těchto dividend daňový odpočet akcionářům, kteří jsou rezidenty tohoto členského státu, je v rozporu s článkem 43 nebo 56 ES nebo čl. 4 odst. 1 nebo článkem 6 směrnice Rady 90/435/EHS (!), aby členský stát ponechával v účinnosti a uplatňoval opatření, která stanoví, že společnost, která je rezidentem, bude vyplácet dividendy svým akcionářům, aniž by byla povinna k placení ZDPPO ohledně dividend získaných od společností, které jsou rezidenty tohoto členského státu (ať již přímo nebo nepřímo prostřednictvím jiných společností, které jsou rezidenty tohoto členského státu), a která nestanoví, že společnost, která je rezidentem, bude vyplácet dividendy svým akcionářům, aniž by byla povinna k placení ZDPPO ohledně dividend obdržených od společností, které nejsou rezidenty?
- 3) Je v rozporu s ustanoveními práva ES, na které je odkazováno v otázce 2 výše, aby členský stát ponechával v účinnosti a uplatňoval opatření, která stanoví, že povinnost k ZDPPO bude započtena proti povinnosti společnosti vyplácející dividendy a povinnosti jiných společností skupiny, které jsou rezidenty tohoto členského státu, k dani z příjmů právnických osob v tomto členském státě z jejich zisků:
- a) ale která nestanoví jakýkoliv způsob započtení povinnosti k ZDPPO nebo nějakou rovnocennou úlevu (jako je vrácení ZDPPO) ohledně vytvořených zisků, ať již v tomto státě nebo jiném členském státě, společnostmi skupiny, které nejsou rezidenty v tomto členském státě; anebo
- b) která stanoví, že jakákoliv úleva k zamezení dvojího zdanění, která se vztahuje na společnost, která je rezidentem v tomto členském státě, snižuje povinnost k dani z příjmů právnických osob, proti které může být započtena povinnost k ZDPPO?
- 4) Pokud má členský stát opatření, která za určitých okolností stanoví, že společností, které jsou rezidenty, pokud si tak zvolí, bude vrácena ZDPPO zaplacená ze zisků rozdělených jejich akcionářům ohledně rozdělovaných zisků obdržených společnostmi, které jsou rezidenty, od společností, které nejsou rezidenty (včetně, pro tento účel, společností, které jsou rezidenty třetích zemí), je v rozporu s článkem 43 nebo 56 ES nebo čl. 4 odst. 1 nebo článkem 6 směrnice Rady 90/435/EHS, aby tato opatření:
- a) zavazovala společnosti, které jsou rezidenty, k placení ZDPPO a k následnému zažádání o její vrácení; a
- b) nestanovila, že akcionáři společností, které jsou rezidenty, získají daňový odpočet, který by byli získali ohledně dividendy od společnosti, která je rezidentem, jež samotná neobdržela dividendy od společností, které nejsou rezidenty?
- 5) Pokud členský stát přijal opatření nastíněná v otázkách 1 a 2 před 31. prosincem 1993 a po tomto dni přijal další opatření nastíněná v otázce 4 a pokud tato posledně uvedená opatření zakládají omezení zakázané článkem 56 Smlouvy ES, má pak být toto omezení pokládáno za nové omezení, které neexistovalo ke dni 31. prosince 1993?
- 6) Pokud jakékoliv z opatření uvedených v otázkách 1 až 5 porušuje některá z ustanovení práva Společenství, na která je zde odkazováno, potom za okolností, kdy společnost, která je rezidentem, nebo jiné společnosti téže skupiny společností uplatňují následující nároky ohledně příslušných porušení:
- i) nárok na vrácení daně z příjmů právnických osob nezákonně vybrané za okolností, na které se vztahuje otázka 1;
- ii) nárok na znovuzavedení (nebo náhradu za ztrátu) úlev uplatněných vůči dani z příjmů právnických osob nezákonně vybrané za okolností, na které se vztahuje otázka 1;
- iii) nárok na vrácení (nebo náhradu) ZDPPO, která nemohla být započtena proti povinnosti k dani z příjmů právnických osob společnosti nebo ohledně které nemohla být poskytnuta jiná úleva a která by nebyť uvedeného porušení nebyla zaplacená (nebo by pro ni byla poskytnuta úleva);
- iv) pokud ZDPPO byla započtena proti dani z příjmů právnických osob, nárok na náhradu škody vzniklé v důsledku nemožnosti užívat peněžní prostředky mezi dnem platby ZDPPO a takovým započtením;
- v) nárok na vrácení daně z příjmů právnických osob zaplacené společností nebo jinou společností skupiny, pokud jakékoliv z těchto společností vznikla povinnost k dani z příjmů právnických osob tím, že se vzdala jiných úlev, aby umožnila započtení své povinnosti k ZDPPO proti povinnosti k dani z příjmů právnických osob (když omezení stanovená pro započtení ZDPPO mají za následek povinnost k residuální dani z příjmů právnických osob);
- vi) nárok na náhradu škody vzniklé v důsledku nemožnosti užívat peněžní prostředky kvůli tomu, že daň z příjmů právnických osob byla zaplacená dříve, než by tomu jinak bylo, nebo nárok na náhradu za ztrátu úlev, o které společnosti následně přišly za okolností stanovených v bodě (v) výše;
- vii) nárok společnosti, která je rezidentem, na vrácení (nebo náhradu) daňového přeplatku na ZDPPO, který tato společnost postoupila jiné společnosti skupiny, a ohledně kterého nebyla poskytnuta žádná úleva k okamžiku, kdy byla tato jiná společnost prodána, rozdělena nebo vstoupila do likvidace;

viii) pokud ZDPPO byla zaplácena, ale následně bylo zažádáno o její vrácení na základě ustanovení popsanych v otázce 4, nárok na náhradu škody vzniklé v důsledku nemožnosti užívat peněžní prostředky mezi dnem zaplacení ZDPPO a dnem, kdy bylo zažádáno o její vrácení;

ix) nárok na odškodnění, pokud se společnost, která je rezidentem, rozhodla zažádat o vrácení ZDPPO na základě opatření popsanych v otázce 4 a odškodnila své akcionáře za nemožnost obdržet daňový odpočet zvýšením částky dividend,

je nutno na každý z těchto nároků nahlížet jako na:

nárok na vrácení částek neoprávněně vybraných, které vznikly jako důsledek a doplněk porušení výše uvedených ustanovení práva Společenství; nebo

nárok na odškodnění nebo náhradu škody, takže musí být splněny podmínky uvedené ve spojených věcech C-46/93 a C-48/93 Brasserie du Pecheur a Factortame; nebo

nárok na zaplacení částky představující nenáležitě odepřený prospěch?

7) V případě, že odpovědi na jakoukoliv část otázky 6 je, že nárok je nárokem na zaplacení částky představující neprávem odepřený prospěch:

a) je takový nárok důsledkem a doplňkem práva uděleného výše uvedenými ustanoveními práva Společenství; nebo

b) musí být splněny podmínky pro navrácení stanovené ve spojených věcech C-46/93 a C-48/93 Brasserie du Pecheur a Factortame?; nebo

c) musí být splněny nějaké jiné podmínky?

8) Ovlivňuje nějak odpovědi na otázky 6 nebo 7, zda jsou podle vnitrostátního práva nároky uváděné v otázce 6 pokládány za nároky na navrácení nebo nároky na náhradu škody?

9) Jaké obecné pokyny, pokud nějaké, je podle Soudního dvora vhodné poskytnout v projednávaném případě ohledně okolností, které by měl vnitrostátní soud zohlednit při určování, zda existuje dostatečně vážné porušení ve smyslu rozsudku ve spojených věcech C-46/93 a C-48/93 Brasserie du Pecheur a Factortame, zejména pokud jde o otázku, zda bylo s ohledem na stávající judikaturu Soudního dvora týkající se výkladu příslušných ustanovení práva Společenství toto porušení prominutelné nebo zda v nějakém zvláštním případě existuje dostatečná příčinná souvislost k založení

„přímé příčinné souvislosti“ ve smyslu tohoto soudního rozhodnutí?

(¹) Směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (Úř. věst. L 225, 20. 08. 1990, s. 6).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Verwaltungsgericht Frankfurt am Main ze dne 11. října 2004 ve věci Fidium Finanz AG proti Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

(Věc C-452/04)

(2005/C 6/52)

(jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Verwaltungsgericht Frankfurt am Main ze dne 11. října 2004 ve věci Fidium Finanz AG proti Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 27. října 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. Může se podnik nemající sídlo v Evropské unii, v tomto případě ve Švýcarsku, při podnikatelském způsobem provozovaném poskytování půjček obyvatelům členského státu Evropské Unie, v tomto případě Spolkové republiky Německo, odvolat proti opatřením svých úřadů nebo soudů na volný pohyb kapitálu podle článku 56 ES, či podléhá zahájení, poskytnutí a vyřizování takových finančních služeb pouze volnému pohybu služeb podle článku 49 an. ES?

2. Může se podnik nemající sídlo v Evropské unii odvolat na volný pohyb kapitálu podle článku 56 ES, pokud poskytuje půjčky podnikatelským způsobem nebo převážně obyvatelům trvale žijícím v Evropské unii, a má sídlo v zemi, ve které není pro zahájení a provozování této podnikatelské činnosti třeba předchozího povolení státního úřadu tohoto státu ani nepodléhá požadavku stálého dozoru nad svou podnikatelskou činností způsobem, který je běžný v Evropské unii a v tomto případě zvláště ve Spolkové republice Německo, nebo představuje odvolání se na volný pohyb kapitálu v takovém případě zneužití práva?

Může být takový podnik s ohledem na právo Evropské Unie posuzován ohledně povolovací povinnosti stejně jako osoby a podniky mající sídlo, resp. trvale žijící na území příslušného členského státu, ačkoliv nemá své sídlo v tomto členském státě a neprovozuje zde ani pobočku?

3. Zasahuje do volného pohybu kapitálu podle článku 56 ES úprava, podle které závisí poskytování půjček provozované podnikatelským způsobem podnikem nemajícím sídlo v Evropské unii obyvatelům Evropské unie na tom, že musí být nejprve vyžádáno povolení úřadu příslušného členského státu Evropské unie, ve kterém mají dlužníci bydliště nebo sídlo?

Záleží v tomto ohledu na tom, zda představuje nepovolené, podnikatelským způsobem provozované poskytování půjček, skutkovou podstatu trestného činu nebo pouze přestupek?

4. Je požadavek předchozího povolení uvedený pod bodem 3 tohoto souboru otázek odůvodněný ustanovením čl. 58 odst. 1 písm. b) ES, zvláště s ohledem na

— ochranu dlužníka před smluvními nebo finančními závazky vůči osobám, u kterých předtím nebyla ověřena jejich spolehlivost,

— ochranu okruhu těchto osob před podniky nebo osobami nevykonávajícími řádně svou činnost v oblasti účetnictví, poradenských a informačních povinností vůči zákazníkům, uložených jim na základě obecných předpisů,

— ochranu okruhu těchto osob před nepřiměřenou nebo nedovolenou reklamou,

— poskytnutí dostatečného finančního krytí podnikem poskytujícího půjčku,

— ochranu kapitálového trhu před nekontrolovaným poskytováním velkých úvěrů,

— celkovou ochranu kapitálového trhu a společnosti před zločinnými machinacemi, které jsou zejména předmětem předpisů pro boj proti praní špinavých peněz nebo terorismu?

5. Spadá úprava požadavku povolení přípustného v právu Společenství ve smyslu bodu 3 tohoto souboru otázek pod čl. 58 odst. 1 písm. b) ES, podle kterého udělení povolení závazně předpokládá, že má podnik svou ústřední správu nebo přinejmenším svou pobočku v dotyčném členském státě, zvláště proto, aby

— byla umožněna skutečná a efektivní kontrola průběhu a postupu obchodních operací orgány dotyčného členského státu, tj. též krátkodobá a nepředpokládaná,

— bylo možno dokonale sledovat průběh a postup obchodů na základě podkladů, které existují nebo mají být k dispozici v členském státě,

— bylo možno mít přístup k osobně odpovědným osobám podniku ve výsostné oblasti členského státu,

— bylo možno zajistit anebo přinejmenším ulehčit plnění finančních nároků zákazníků podniku v rámci členského státu?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Landgericht Berlin ze dne 31. srpna 2004 ve věci zápisu innoventif Limited do obchodního rejstříku, účastník řízení: innoventif Limited

(Věc C-453/04)

(2005/C 6/53)

(jedenáctý jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Landgericht Berlin ze dne 31. srpna 2004 ve věci zápisu innoventif Limited do obchodního rejstříku, účastník řízení: innoventif Limited, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 28. října 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Landgericht Berlin žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Je slučitelné se svobodou usazování společností podle článků 43, 48 Smlouvy o ES, že zápis do obchodního rejstříku pobočky založené ve Spolkové republice Německo kapitálové společnosti se sídlem ve Velké Británii je závislý na zaplacení zálohy, která je vyměřena podle očekávaných nákladů na zveřejnění předmětu podnikání společnosti tak, jak je stanoven v relevantních ustanoveních Memorandum of Association?

Žaloba podaná dne 28. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku

(Věc C-455/04)

(2005/C 6/54)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 28. října 2004 žaloba směřující proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Carmelem O'Reillym jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Spojené království Velké Británie a Severního Irsku tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími⁽¹⁾ a v každém případě tím, že neinformovalo Komisi o těchto předpisech, nesplnilo povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;
2. uložil Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta k provedení této směrnice do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 31. prosince 2002.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 212, 7.8.2001, s. 12.

Žaloba podaná dne 29. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Portugalské republice

Věc C-457/04

(2005/C 6/55)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 29. října 2004 žaloba směřující proti Portugalské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Antóniem Caieirosem a Gregoriem Valerem Jordanou, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Portugalská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/17/ES⁽¹⁾ ze dne 3. března 2003 kterou se mění směrnice 98/70/ES o jakosti benzinu a motorové nafty, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 2 prvního pododstavce uvedené směrnice 2003/17/ES;
- podpůrně, určil, že Portugalská republika tím, že tyto předpisy bezodkladně nesdělila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 2 prvního pododstavce výše uvedené směrnice 2003/17/ES;
- uložil Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice 2003/17/ES uplynula dne 30. června 2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 76, s. 10.

Žaloba podaná dne 25. října 2004 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-462/04)

(2005/C 6/56)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 25. října 2004 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Eugeniem de March a Carmelem O'Reillym, jako zmocněnci.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Italská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Rady 2001/40/ES⁽¹⁾ ze dne 28. května 2001 o vzájemném uznávání rozhodnutí o vyhoštění státních příslušníků třetích zemí, anebo v každém případě tím, že o nich neuvědomila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;
- uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta k provedení směrnice uplynula dne 2. prosince 2002.

(¹) Úř. věst. L 149, 2.6.2001, s. 34.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Audiencia Provincial de Málaga, Sección Primera de dne 8. července 2004 ve věci odvolání proti usnesení o zahájení zkráceného řízení ze dne 21. listopadu 2003, podaného G. Francesco Gasparinim a dalšími

(Věc C-467/04)

(2005/C 6/57)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Audiencia Provincial de Málaga, Sección Primera (Španělsko) ze dne 8. července 2004 ve věci odvolání proti usnesení o zahájení zkráceného řízení ze dne 21. listopadu 2003, podaného G. Francescem Gasparinim a dalšími, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 4. listopadu 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Audiencia Provincial de Málaga žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

— Pokud jde o rozhodnutou trestní věc, Tribunal de Málaga žádá o výklad článku 54 Prováděcí úmluvy k Schengenské dohodě k následujícímu:

1. Je závěr soudů jednoho státu Společenství o promlčení trestného činu závazný pro soudy ostatních států Společenství?
2. Má zproštění jednoho obžalovaného obžaloby ze spáchání trestného činu na základě promlčení příznivé důsledky pro obžalované v jiném státě Společenství, jestliže jsou činy totožné, anebo, což je totéž, lze mít zato, že promlčení zvýhodňuje rovněž obžalované na základě totožných činů v jiném státě Společenství?
3. Jestliže trestní soudy jednoho státu Společenství určí, že pro účely trestného činu nedovoleného dovozu není prokázáno, že původ zboží je mimo Společenství, a rozhodnou o zproštění obžaloby, mohou soudy jiného státu Společenství rozšířit vyšetřování za účelem prokázání toho, že k dovozu zboží došlo bez zaplacení cla ze státu, který nenáleží ke Společenství?

— Pokud jde o pojem zboží ve volném oběhu, Tribunal de Málaga žádá o výklad článku 24 Smlouvy o založení Evropského společenství k následujícímu:

„Jestliže trestní soud Společenství určí, že není prokázáno, že zboží bylo dovezeno na území Společenství protiprávně, nebo že trestný čin nedovoleného dovozu je promlčen“:

- a) Může být uvedené zboží pokládáno za zboží ve volném oběhu na zbývajícím území Společenství?
- b) Může být uvádění na trh ve třetím státě Společenství po dovozu do státu Společenství, který rozhodl o zproštění obžaloby, pokládáno za jednání samostatné a tudíž trestné, nebo naopak za jednání neoddělitelné od dovozu?

Žaloba podaná dne 4. listopadu 2004 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-472/04)

(2005/C 6/58)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 4. listopadu 2004 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Knutem Simonssonem a Claudiem Loggim, jako zmocněnci.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Italská republika tím, že nepřijala (všechny) právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/96/ES (¹) ze dne 4. prosince 2001, kterou se stanoví harmonizované požadavky a postupy pro bezpečnou nakládku a vykládku lodí přepravujících hromadné náklady a v každém případě tím, že Komisi o těchto předpisech neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 17 této směrnice;

— uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta stanovená pro provedení směrnice uplynula dne 5. srpna 2003.

(¹) Úř. věst. L 13, 16.1.2002, s. 9.

Žaloba podaná dne 12. listopadu 2004 Komisí Evropských společenství proti Helénské republice**(Věc C-476/04)**

(2005/C 6/59)

(Jednací jazyk: řečtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 12. listopadu 2004 žaloba směřující proti Helénské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Marií Condou-Durandé a Carmel O'Reilly, právní službou Komise.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Helénská republika nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 32 směrnice Rady 2001/55/ES⁽¹⁾ ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími tím, že nevydala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí, nebo v každém případě tím, že tyto předpisy Komisi nesdělila;
- uložil Helénské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 31. prosince 2002.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 212, 7.8.2001, s. 12.

Výmaz věci C-67/03⁽¹⁾

(2005/C 6/60)

(Jednací jazyk: italština)

Usnesením ze dne 6. července 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-67/03: Komise Evropských společenství proti Italské republice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 83, 5.4.2003.

Výmaz věci C- 93/04⁽¹⁾

(2005/C 6/61)

(Jednací jazyk: italština)

Usnesením ze dne 6. července 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-93/04: Komise Evropských společenství proti Italské republice.

Výmaz věci C-117/04⁽¹⁾

(2005/C 6/62)

(Jednací jazyk: italština)

Usnesením ze dne 6. července 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-117/04: Komise Evropských společenství proti Italské republice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 106, 30.4.2004.

Výmaz věci C-118/04⁽¹⁾

(2005/C 6/63)

(Jednací jazyk: italština)

Usnesením ze dne 6. července 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-118/04: Komise Evropských společenství proti Italské republice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 106, 30.4.2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 94, 17.4.2004.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 28. října 2004

ve věci T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd proti Radě Evropské unie ⁽¹⁾*(Dumping — Uložení konečného antidumpingového cla — Elektronické váhy pocházející z Číny — Statut podniku působícího v tržním hospodářství — Zjišťování újmy — Příčinná souvislost — Práva na obhajobu)*

(2005/C 6/64)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd, se sídlem v Shanghai (Čína), zastoupená P. Waerem, advokátem, proti Radě Evropské unie (zmocněnci: S. Marquardt ve spolupráci původně s G. Berrischem a P. Nehlem, poté s G. Berrischem, advokáty), podporované Komisí Evropských společenství (zmocněnci: V. Kreuzschitz, S. Meany a T. Scharf, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na zrušení článku 1 nařízení Rady (ES) č. 2605/2000 ze dne 27. listopadu 2000 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých elektronických vah pocházejících z Čínské lidové republiky, Korejské republiky a Tchaj-wanu (Úř. věst. L 301, s. 42), Soud (čtvrtý rozšířený senát), ve složení V. Tiili, předsedkyně, J. Pirrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij a M. Vilaras, soudci, vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada, vydal dne 28. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se zamítá.
2. Žalobkyně ponese své náklady řízení a náklady řízení vzniklé žalovaně.
3. Vedlejší účastník ponese své náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 118, 21.4.2001.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 26. října 2004

ve věci T-207/02, Nicoletta Falcone proti Komisi Evropských společenství ⁽¹⁾*(Úředníci — Obecné výběrové řízení — Nepřipuštění k písemné zkoušce kvůli výsledku získanému v předběžné fázi výběrového řízení — Údajná protiprávnost vyhlášení výběrového řízení)*

(2005/C 6/65)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci T-207/02, Nicoletta Falcone, kandidátka ve výběrovém řízení COM/A/10/01, zastoupená M. Condinanzim, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnec: J. Currall, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je žádost směřující ke zrušení rozhodnutí poroty ve výběrovém řízení COM/A/10/01 ze dne 2. května 2002 o vyloučení žalobkyně z písemné zkoušky, která následovala po předběžné fázi výběrového řízení, protože neobdržela dostatečný počet bodů, aby se umístila mezi kandidáty, kteří získali 400 nejlepších známek, Soud (druhý senát), ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij a N. Forwood, soudci, vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 26. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se zamítá.
2. Každý účastník ponese své náklady, včetně nákladů vztahujících se k řízení o předběžném opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 202, 24.8.2002.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 28. října 2004

ze dne 26. října 2004

ve spojených věcech T-219/02 a T-337/02, Olga Lutz Herrera proti Komisi Evropských společenství⁽¹⁾ve věci T-55/03, Philippe Brendel proti Komisi Evropských společenství⁽¹⁾*(Veřejná služba — Obecné výběrové řízení — Nepřipuštění ke zkouškám — Oznamení o vyhlášení výběrového řízení — Věkové omezení)**(Úředníci — Jmenování — Zařazení do platové třídy a stupně — Uznání let služby v platovém stupni — Žaloba na náhradu škody)*

(2005/C 6/67)

(Jednací jazyk: francouzština)

(2005/C 6/66)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve spojených věcech T-219/02 a T-337/02, Olga Lutz Herrera, s bydlištěm v Bruselu (Belgie), zastoupená J.-R. García-Gallardo Gil-Fournierem a J. Guillemem Carrauem, advokáty, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: J. Currall a H. Tserepa-Lacombe, ve spolupráci s J. Rivas Andrésem a J. Gutiérrez Gisbertem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejichž předmětem jsou návrhy na zrušení rozhodnutí výběrové komise KOM/A/6/01 ze dne 31. července 2001 a KOM/A/10/01 ze dne 20. prosince 2001, jimiž byla žalobkyni odepřena účast na zkouškách v daném výběrovém řízení z toho důvodu, že nesplňovala podmínku týkající se věku a podpůrně návrhy na zrušení zamítnutí správních stížností podaných žalobkyní proti rozhodnutí výběrové komise KOM/A/6/01 a KOM/A/10/01, Soud (pátý senát), ve složení P. Lindh, předsedkyně, R. García-Valdecasas a J. D. Cooke, soudci, vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vydal dne 28. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloby se zamítají.
2. Každý z účastníků řízení ponese své náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 233, 28.9.2002.

Ve věci T-55/03, Philippe Brendel, úředník Komise Evropských společenství, s bydlištěm v Bruselu (Belgie), zastoupený G. Vandersandenem a L. Levim, advokáty, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: J. Currall a F. Clotuche-Duvieusart, ve spolupráci s D. Waelbroeckem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je jednak návrh na zrušení rozhodnutí Komise, kterým se žalobce zařazuje do platové třídy A7, stupně 2, a jednak žaloba na náhradu škody, směřující k nápravě újmy, kterou žalobce údajně utrpěl, Soud (druhý senát), ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij a N. Forwood, soudci, vedoucí soudní kanceláře: B. Pastor, náměstek tajemníka, vydal dne 26. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Komisi se ukládá náhrada úroků z prodlení z částky tvořené rozdílem mezi odměnou náležející žalobci odpovídající platové třídě A7, stupni 3 a odměnou odpovídající platové třídě A7, stupni 2 ode dne 16. dubna 2001; tyto úroky budou vypočítány od jednotlivých dat, ke kterým měla být každá platba dle služebního řádu uskutečněna a až do celkového zaplacení. Úroková míra, která má být použita, bude vypočítána na základě kursu stanoveného Evropskou centrální bankou pro hlavní refinancující operace použitelného během různých fází dotčeného období, zvýšená o dva body.
2. Není již na místě rozhodnout o návrhu směřujícím k zaplacení rozdílu mezi odměnou náležející žalobci odpovídající platové třídě A7, stupni 3 a odměnou žalobce odpovídající platové třídě A7, stupni 2 ode dne 16. března 2001.
3. V ostatních částech se žaloba zamítá.
4. Komise nese své náklady řízení a tři čtvrtiny nákladů řízení žalobce.
5. Žalobce nese čtvrtinu svých nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 101, 26.4.2003.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 28. října 2004

ze dne 29. září 2004

ve věci T-76/03, Herbert Meister proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ⁽¹⁾

ve věci T-394/02, Arnaldo Lucaccioni proti Komisi Evropských společenství ⁽¹⁾

(Úředníci — Přeložení vedoucího služby — Zájem služby — Rovnocennost pracovních míst — Právo na svobodu projevu — Povinnost péče — Odůvodnění — Právo být vyslechnut — Mimosmluvní odpovědnost)

(Důchod — Prikázání pohledávky srážkou z platu — Výkon rozsudku vnitrostátního soudu)

(2005/C 6/68)

(2005/C 6/69)

(Jednací jazyk: francouzština)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-76/03, Herbert Meister, úředník Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), s bydlištěm v Muchamiel (Španělsko), zastoupený G. Vandersandenem, advokátem, proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnec: O. Waelbroeck), jejímž předmětem je jednak návrh na zrušení rozhodnutí OHIM PERS-AFFECT-02-30 ze dne 22. dubna 2002, jímž byl žalobce v zájmu služby přidělen viceprezidiu pro právní záležitosti jako právní poradce, a jednak návrh na náhradu škody, Soud (třetí senát), ve složení J. Azizi, předseda, M. Jaeger a E. Cremona, soudci; vedoucí soudní kanceláře: D. Christensen, rada, vydal dne 28. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) se ukládá zaplatit žalobci částku 5 000 EUR jako náhradu škody za nesprávný služební postup.
2. Ve zbyvajících částech se žaloba zamítá.
3. OHIM ponese své náklady a pětinu nákladů vynaložených žalobcem.
4. Žalobce ponese čtyři pětiny svých nákladů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 101, 26.4.2003.

Ve věci T-394/02, Arnaldo Lucaccioni, bývalý úředník Komise Evropských společenství, s bydlištěm v St-Leonards-On-Sea (Spojené království), zastoupený J. R. Iturriagoitia Bassasem a K. Delvolvé, advokáty, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnec: J. Currall, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je jednak návrh na zrušení rozhodnutí Komise přistoupit k prikázání pohledávky srážkou z důchodu žalobce v důsledku rozsudku italského soudu ukládajícího žalobci uhradit honoráře lékaře jím určeného, aby jej zastupoval před komisí invalidity a před lékařskou komisí, a jednak návrhy směřující k uhrazení některých nákladů a honorářů a k zaplacení náhrady škody, Soud (druhý senát), ve složení J. Pirrung, předseda, N. J. Forwood a S. Pappasavvas, soudci; vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 29. září 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Každý účastník řízení nese své náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 55, 8.3.2003.

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 14. října 2004

ve věci T-3/03 Everlast World's Boxing Headquarters Corporation proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (známky a vzory) (OHIM) ⁽¹⁾

(Ochranná známka Společenství — Částečné zamítnutí zápisu — Zpětvzetí přihlášky — Usnesení o tom, že není namístě rozhodnout o věci)

(2005/C 6/70)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T -3/03, Everlast World's Boxing Headquarters Corporation, se sídlem v New Yorku (Spojené státy americké) zastoupená: A. Renckem, V. Bomhardem, A. Pohlmannem a C. Albrechtem, advokáti, proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), (zmocněnci: D. Schennen a G. Schneider), jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (známky a vzory) (OHIM) ze dne 30. října 2002 (věc R 391/2001-1), týkající se žádosti o zápis slovní ochranné známky „Choice of Champions“, Soud prvního stupně, ve složení: předseda J. Pirrung, soudci A. W. H. Meij a S. Papasavvas, vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 14. října 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

1. Není namístě rozhodnout o věci.
2. Každý z účastníků řízení ponese své náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 55, 8.3.2003.

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 27. září 2004

ve věci T-108/04, Nikolaus Steininger proti Komisi Evropských společenství ⁽¹⁾

(Posudek o vývoji služby — Snížení bodů za zásluhy — Usnesení o tom, že není namístě rozhodnout ve věci)

(2005/C 6/71)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-108/04, Nikolaus Steininger, úředník Komise, s bydlištěm v Bruselu (Belgie), zastoupený N. Lhoestem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti

Komisi Evropských společenství (zmocněnci: C. Berardis-Kayser a H. Kraemer, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je zrušení rozhodnutí Komise, kterým se snižují body za zásluhy přidělené žalobci za hodnotící období 2001-2002, Soud (čtvrtý senát), ve složení H. Legal, předseda, P. Mengozzi a I. Wiszniewska-Bialecka, soudci; vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 27. září 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) Není již namístě rozhodnout o této žalobě.
- 2) Komise nese své náklady řízení a náklady řízení vynaložené žalobcem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 106, 30.4.2004.

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 15. října 2004

ve věci T- 193/04 R, Hans-Martin Tillack proti Komisi Evropských společenství

(Předběžné opatření — Návrh na předběžná opatření a na odklad provádění)

(2005/C 6/72)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci T-193/04 R, Hans-Martin Tillack, zastoupeným I. Forresterem, QC, T. Boslym, C. Arholdem, N. Flandinem, J. Herrlingerem a J. Siaensem, advokáty, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: C. Docksey a C. Ladenburger, s adresou pro doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh, aby Soud jednak odložil provádění jakéhokoli opatření přijatého v rámci údajné stížnosti podané Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) dne 11. února 2004 německým a belgickým soudním orgánům a jednak aby nařídil OLAF zdržet se získávání, prohlížení, přezkoumávání nebo vyslechnutí obsahu jakéhokoli dokumentu a jakékoli informace nacházející se v držení belgických a německých soudních orgánů v důsledku domovní prohlídky a prohlídky kanceláře žalobce dne 19. března 2004, vydal předseda soudu dne 15. října 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 19. září 2003 Telefon und Buch Verlagsgesellschaft m.b.H. proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc T-322/03)

(2005/C 6/73)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 19. září 2003 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) Telefon und Buch Verlagsgesellschaft m.b.H., Salzburg (Rakousko), zastoupenou H. G. Zeinerem, advokátem. Druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem byla HEROLD Business Data GmbH & Co. KG (dříve – Harold Business Data AG), Mödling, Rakousko.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

změnil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 19. června 2003 ve spojených věcech R 580/2001 a R 592/2001 v tom smyslu, že žaloba na prohlášení neplatnosti ochranné známky Společnosti WEISSE SEITEN s číslem přihlášky 371.096 bude zamítnuta v celém rozsahu; případně

— zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 19. června 2003 ve spojených věcech R 580/2001 a R 592/2001 a uložil Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) vydat po případném doplnění řízení nové rozhodnutí, a zamítl žalobu na prohlášení neplatnosti ochranné známky Společnosti WEISSE SEITEN s číslem přihlášky 371.096 v celém rozsahu;

— uložil straně žalované náhradu nákladů řízení strany žalující.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společnosti, ohledně které byla podána žaloba na prohlášení neplatnosti: Slovní ochranná známka „WEISSE SEITEN“ pro výrobky a služby ve třídách 9, 16, 41 a 42 – ochranná známka Společnosti č. 371.096

Majitelka ochranné známky Společnosti: Žalobkyně

Navrhovatelka prohlášení neplatnosti ochranné známky Společnosti:

HEROLD Business Data GmbH & Co. KG

Rozhodnutí námitkového oddělení:

Částečné prohlášení neplatnosti ochranné známky Společnosti ohledně jmenných telefonních seznamů v tištěné formě nebo na elektronických nosičích dat (třídy 9 a 16), jakož i ohledně vydání takových jmenných telefonních seznamů nakladateli. (třída 41)

Rozhodnutí odvolacího senátu:

Zamítnutí námítky

Žalobní důvody:

- zapsaná ochranná známka má rozlišovací způsobilost podle čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94.
- přihlašované označení není popisné pro žádný z výrobků a služeb obsažených v seznamu výrobků a služeb v souladu s čl. 7 odst. 1 písm. c).
- registrovaná ochranná známka není obvyklým označením věci podle čl. 7 odst. 1 písm. d).

Žaloba podaná dne 23. září 2004 Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV proti Komisi Evropských společností

(Věc T-382/04)

(2005/C 6/74)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 23. září 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společností společností Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV, se sídlem v Landgraaf (Holandsko), zastoupenou Hendrikem Cornelisem De Bie jako zmocněncem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— prohlásil rozhodnutí Komise ze dne 17. června 2004 (REM 19/2002) v té části za neplatné, ve které určuje, že promítnutí, o které bylo požádáno, není odůvodněné.

— uložil Komisi Evropských společností náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně dovází mezi jiným rýžový papír, který byl deklarován řadu let pod stejným kódem KN. Podle nařízení Komise č. 1196/97 ze dne 27. června 1997⁽¹⁾ muselo být ale toto zboží deklarováno pod jiným kódem KN. Žalobkyně uplatňuje, že toto se v jejím případě nestalo. V jejím případě se ovšem jedná o zvláštní situaci, neboť nizozemská celní správa při svých kontrolách učinila vícero chyb. Žalobkyně poukazuje na to, že nizozemská celní správa nesprávně zařazení rýžového papíru při různých kontrolách v rozmezí 8 měsíců nezpozorovala. Mimoto uvádí, že není možné jí vytýkat podvodné jednání ani hrubou nedbalost.

Žalobkyně k odůvodnění své žaloby uplatňuje porušení článku 239 nařízení Komise č. 2913/92⁽²⁾, nesprávné posouzení skutkového stavu věci Komisí a nedostatek v odůvodnění. Žalobkyně také vytýká porušení zásady řádného úředního postupu a zásady rovnosti, neboť Komise v dřívějších rozhodnutích zastávala jiný názor. Závěrem uplatňuje žalobkyně porušení zásady proporcionality.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1196/97 ze dne 27. června 1997 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury (Úř. věst. L 170, 28.6.1997, s. 13).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1).

Žaloba podaná dne 27. září 2004 EnBW Energie Baden-Württemberg AG proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-387/04)

(2005/C 6/75)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 27. září 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství EnBW Energie Baden-Württemberg AG, se sídlem Karlsruhe (Německo), zastoupenou C.-D. Ehlermannem, M. Seyfarthem, A. Gutermuthem a M. Wissmannem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil podle článku 231 Smlouvy o ES rozhodnutí Komise ze dne 7. července 2004 o národním plánu přidělování

povolenek pro emise skleníkových plynů, který Německo oznámilo podle směrnice 2003/87/ES⁽¹⁾;

— uložil žalované náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Žalobkyně je německým energetickým podnikem. Pokud elektrárny provozované žalobkyní vypouštějí skleníkové plyny, podléhá žalobkyně od 1. ledna 2005 systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství, který byl zaveden směrnicí 2003/87/ES.

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise, které s výjimkou některých skutečností, jež nejsou pro tento případ relevantní, potvrdilo národní plán přidělování povolenek pro emise skleníkových plynů oznámený Německem. Žalobkyně především vytýká pravidlo o převodu obsažené v plánu, podle nějž bude provozovateli jaderné elektrárny, který ukončí provoz starého zařízení a nahradí je zařízením novým, po dobu čtyř let připisováno množství povolenek, které by dostal pro zařízení, jehož provoz byl ukončen. Podle názoru žalobkyně tak dochází k nadměrnému vybavení povolenkami, které naplňuje skutkovou podstatu státní podpory podle čl. 87 odst. 1 ES a které nemůže být odůvodněno. Odchylné posouzení žalovanou v napadeném rozhodnutí trpí zjevně nesprávným odůvodněním a není z něj zřejmé dostatečné zjištění skutkového stavu. Napadené rozhodnutí tudíž porušuje čl. 87 odst. 3 a čl. 88 odst. 2 ES.

Žalovaná dále nezahájila formální řízení o státní podpoře, čímž porušila čl. 88 odst. 2 ES, ačkoli musela mít značné pochyby o slučitelnosti tohoto pravidla se Smlouvou o ES.

Napadené rozhodnutí mimoto porušuje čl. 9 odst. 3 a kritérium 5 přílohy III směrnice 2003/87/ES, neboť nadměrné vybavení povolenkami na emise představuje neodůvodněné zvýhodnění soutěžitelů žalobkyně, které je posíleno tím, že podniky, které stejně jako žalobkyně musejí v blízké budoucnosti ze zákona ukončit provoz jaderných elektráren, jsou neodůvodněně znevýhodněny.

Napadené rozhodnutí konečně vzhledem k četným závažným chybám v odůvodnění porušuje článek 253.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES, Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.

Žaloba podaná dne 30. září 2004 Dirkem Klaasem proti Evropskému parlamentu

(Věc T-393/04)

(2005/C 6/76)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 30. září 2004 žaloba podaná proti Evropskému parlamentu Dirkem Klaasem, bydlištěm v Heidelbergu (Německo), zastoupeným advokátem R. Moosem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil odebrání dvou bodů ve služebním postupu provedené personálním generálním ředitelem dne 12.2.2004, potvrzené rozhodnutím o stížnosti vydaným generálním tajemníkem Evropského parlamentu dne 30.6.2004 v té části, ve které odebrá žalobci dva body ve služebním postupu udělené za dobu před rokem 1999,
- zrušit rozhodnutí v této části a stanovit, že dva body služebního postupu se přenáší do následujících let,
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce je úředníkem Parlamentu. Byl povýšen se zpětnou platností k 1.1.1999 do platové třídy A6. V rámci tohoto povýšení byly zrušeny všechny body ve služebním postupu nabyté žalobcem do roku 1999. V odůvodnění poukázal Parlament na rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-30/02 (Leonhardt v. Parlament), který dle jeho názoru takové zrušení dovoluje.

Žalobce k odůvodnění své žaloby uplatňuje, že přechodná ustanovení, podle kterých mají být všechny body ve služebním postupu získané před rokem 1999 v případě povýšení zrušeny, porušuje článek 45 služebního řádu. Podle názoru žalobce není toto ustanovení nutné a přiměřené a nerespektuje zásadu rovnosti. Žalobce také namítá, že předložená věc je nesrovnatelná s věcí T-30/02.

Žaloba podaná dne 4. října 2004 SOFFASS S.p.A. proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

(Věc T-396/04)

(2005/C 6/77)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 4. října 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) SOFFASS S.p.A., zastoupenou Vincenzem Biliardim a Cristianem Bacchinim, advokáty.

Druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem byla SODIPAN (Société en Commandite par Actions).

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 16. července 2004 (věc R 0699/2003-1);
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka
ochranné známky
Společenství:

Žalobkyně

Přihlašovaná ochranná
známka Společenství:

Slovní známka „NICKY“ pro výrobky třídy 16 (výrobky z papíru nebo celulózy pro domácí a hygienické použití) – přihláška č. 1 315 985

Majitel ochranné
známky nebo označení
namítaných
v námitkovém řízení:

Francouzská společnost SODIPAN (Société en Commandite par Actions)

Namítaná ochranná
známka nebo označení:

Slovní známka „NOKY“ (přihláška č. 1 315 985) a „noky“ (přihláška č. 1 400 192) pro výrobky třídy 16

Rozhodnutí námitko-
vého oddělení:

Zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení rozhodnutí námitkového oddělení a vrácení věci posledně uvedenému k novému posouzení

Žalobní důvody: Nesprávné použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (riziko záměny)

Žaloba podaná dne 7. října 2004 Scandlines Sverige AB proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-399/04)

(2005/C 6/78)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 7. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Scandlines Sverige AB, se sídlem v Helsingborg, Švédsko, zastoupenou C. Vajdou, advokátem R. Azeliem a K. Azeliem, právníky.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise Evropských společenství ze dne 23. července 2004, kterým byla zamítnuta stížnost žalobkyně ze dne 2. července 2004;
- vrátil věc Komisi k novému přezkoumání stížnosti s ohledem na rozsudek Soudu;
- bez ohledu na výsledek uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení vzniklých žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně je švédskou společností, jejíž hlavním předmětem činnosti je vést přístavní kancelář provozovatele trajektu. Žalobkyně podala stížnost Komisi proti Helsingborgs Hamn AB (dále jen „HHAB“), společnosti odpovědné za provoz přístavu v Helsingborg ve Švédsku a za stanovení přístavních poplatků. Žalobkyně se domnívala, že mu HHAB uložila nadměrné přístavní poplatky, čímž zneužila své dominantní postavení na trhu a porušila článek 82 ES. Tato stížnost byla zamítnuta napadeným rozhodnutím.

Na podporu své žaloby žalobkyně tvrdí, že Komise učinila nesprávný závěr, že přístavní poplatky pro provozovatele

trajektů nebyly nadměrné. Podle žalobkyně stanovila analýza Komise týkající se nákladů/cen, že HHAB dosahovala zisku z provozování trajektů více než 100 % hodnoty vložené do této činnosti. Žalobkyně tvrdí, že takovýchto zisků není možné dosáhnout na trhu, kde funguje hospodářská soutěž, a jsou tedy nadměrné, nekalé a zneužívající. Domnívá se, že odmítnutím tohoto závěru Komise nesprávně použila pojem „hospodářská hodnota“ a neuplatnila zásadu proporcionality ani správné důkazní břemeno. Rovněž tvrdí, že Komise nesprávně odmítla srovnání mezi poplatky uloženými provozovatelům trajektů a poplatky uloženými provozovatelům nákladní dopravy, jakož i srovnání mezi poplatky uloženými v Helsingborg a poplatky uloženými v Elsinor na druhém konci téže trasy. Žalobkyně dále zpochybňuje nález Komise, že mezi provozovateli trajektů a provozovateli nákladní dopravy nedošlo k cenové diskriminaci ve smyslu článku 82 ES. Podle žalobkyně učinila Komise nesprávný závěr, že služby poskytované HHAB těmto dvěma odvětvím nejsou rovnocenné a že neexistuje žádné znevýhodnění provozovatelů trajektů v hospodářské soutěži.

Žalobkyně dále tvrdí, že odůvodnění Komise je nesprávné, nepřiměřené a vnitřně rozporné, a proto porušuje článek 253 ES. Dále se dovolává porušení svého práva být vyslechnut podle článku 6 nařízení 2842/98 a tvrdí, že Komise neprovedla řádné vyšetřování v přiměřeném lhůtě, čímž porušila článek 10 ES, článek 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a zásadu, že Komise musí jednat v přiměřené lhůtě.

Žaloba podaná dne 8. října 2004 Nadine Schmit proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-419/04)

(2005/C 6/79)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 8. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Nadine Schmit, s bydlištěm v Ispra (Itálie), zastoupenou Pierrem Paulem Van Geuchtenem a Pierrem Jadoulem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil výslovné zamítnutí stížnosti žalobkyně ze dne 8. července 2004, rozhodnutí nevypracovat hodnotící zprávu za období 2001–2002 a úřední rozhodnutí ji nezařadit mezi úředníky povýšené do kategorie C 2 v rámci povyšování v roce 2003;
- uložil žalované zaplatit žalobkyni částku ve výši 3 000 EUR jako náhradu utrpěné nemajetkové újmy;
- uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, úřednice Komise, odešla v říjnu 2002 na nemocenskou dovolenou. Od 1. září 2003 pobírala invalidní důchod. Na tomto základě orgán oprávněný ke jmenování rozhodl nevypracovat hodnotící zprávu o žalobkyni za období 2001–2002. Nezískala proto žádné ocenění zásluh ani upřednostnění při povyšování v roce 2003 a její jméno nebylo obsaženo na seznamu úředníků povýšených do kategorie C 2.

Žalobkyně napadá sporná rozhodnutí tvrzením, že došlo k porušení ustanovení článku 43 služebního řádu a obecných prováděcích ustanovení tohoto článku (rozhodnutí Komise ze dne 26. dubna 2002), jakož i zásady rovného zacházení a zásady řádné správy. V této souvislosti žalobkyně uplatňuje, že Komise neměla právo, na konci roku 2002 nebo na začátku roku 2003, považovat žalobkyni za úředníka, kterému zbývá necelý rok do odchodu do důchodu, pro kterého se nevypracovává hodnotící zpráva. V rozporu s rozhodnutím nepovýšit ji do kategorie C 2, žalobkyně uplatňuje, že došlo k porušení článku 45 služebního řádu, jakož i zásady rovného zacházení a zásady řádné správy.

Žaloba podaná dne 11. října 2004 José Antonio Carreirou proti Evropské agentuře pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci

(Věc T-421/04)

(2005/C 6/80)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 11. října 2004 žaloba podaná proti Evropské agentuře pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci José Antonio Carreirou, s bydlištěm v Bruselu, zastoupeným Georgesem Vandersandenem a Laure Levim, advokáty

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Agentury, které přiznává žalobci jen část vyrovnávacího příspěvku uvedeného v článku 7 odst. 2 služebního řádu v návaznosti na přechodné dočasné umístění, k němuž byl povolán mezi 13. lednem 2003 a 15. srpnem 2004;
- uložil žalovanému zaplatit zbývající část diferenčního příspěvku dluženého na základě čl. 7 odst. 2 služebního řádu;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce v projednávané věci, který byl jako právní poradce žalovaného vyzván, aby dočasně nastoupil na místo správního ředitele Agentury z důvodu pracovní neschopnosti řádného vykonavatele této funkce, namítá rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování rozdělit částku diferenčního příspěvku mezi dvě osoby, které výkon funkce zajistily. V své reakci na toto rozhodnutí upřesňuje, že neakceptoval, že bude pracovat na poloviční úvazek jako zástupce za správního ředitele a že v důsledku toho má právo na celý diferenční příspěvek, který je předmětem sporu.

Na podporu svých nároků žalobce uplatňuje porušení čl. 7 odst. 2 služebního řádu, jakož i porušení zásady shody mezi platovou třídou a pracovním místem, zásady nediskriminace a zásady proporcionality.

Domnívá se rovněž, že v tomto případě byla porušena povinnost odůvodňovat vydávané akty.

Žaloba podaná dne 22. října 2004 Walterem Parlantem proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-432/04)

(2005/C 6/81)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 22. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Walterem Parlantem, s bydlištěm v Enghien (Belgie), zastoupeným Lucasem Vogelem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí přijaté orgánem oprávněným ke jmenování dne 5. července 2004, jímž byla zamítnuta stížnost žalobce ze dne 26. února 2004, ve které kritizoval rozhodnutí, jímž mu byl zamítnut nárok na povýšení z platové třídy C2 do platové třídy C1 za období pro povýšení 2003;
- pokud by bylo nezbytné, pak zrušil rovněž původní rozhodnutí přijaté orgánem oprávněným ke jmenování v prosinci 2003, jímž bylo žalobci zamítnuto povýšení z platové třídy C2 do platové třídy C1 za období pro povýšení 2003;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby se žalobce dovolává porušení článku 45 služebního řádu, porušení zásady zákazu diskriminace a zjevně nesprávného posouzení. Podle žalobce již nový postup pro povýšení dále nezajišťuje správné a spravedlivé zvážení srovnatelných individuálních zásluh úředníků, jelikož zvážení sestává pouze ze srovnání s ostatními úředníky toho samého generálního ředitelství.

Žalobce navíc tvrdí, že článek 12 všeobecných obecných prováděcích ustanovení k článku 45 služebního řádu porušuje článek 45 služebního řádu a způsobuje diskriminaci v tom, že některým úředníkům byly přiděleny v průběhu období pro povýšení 2003 doplňkové přednostní body pouze z důvodu, že byli navrženi k povýšení v roce 2002, aniž by však byli skutečně povýšeni.

Žalobce se rovněž dovolává porušení zásady legitimního očekávání.

Žaloba podaná dne 22. října 2004 Angelou Davi proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-433/04)

(2005/C 6/82)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 22. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Angelou Davi, s bydlištěm v Bruselu, zastoupenou Lucasem Vogelem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí přijaté orgánem oprávněným ke jmenování dne 2. července 2004, jímž byla zamítnuta stížnost žalobkyně ze dne 1. března 2004, ve které kritizovala rozhodnutí, jímž jí byl zamítnut nárok na povýšení z platové třídy C3 do platové třídy C2 za období pro povýšení 2003;
- pokud by bylo nezbytné, pak zrušil rovněž původní rozhodnutí přijaté orgánem oprávněným ke jmenování v prosinci 2003, jímž bylo žalobkyni zamítnuto povýšení z platové třídy C3 do platové třídy C2 za období pro povýšení 2003;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a namítané hlavní argumenty jsou totožné se žalobními důvody a hlavními argumenty ve věci T-432/04.

Žaloba podaná dne 22. října 2004 Alexem Milbertem proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-434/04)

(2005/C 6/83)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 22. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Alexem Milbertem, s bydlištěm v Hesperange (Lucembursko), Imrem Cziganym, s bydlištěm v Rhode St. Genese (Belgie), Josém Manuelem De la Cruz Gonzálem, s bydlištěm v Bruselu, Viviane Deveen, s bydlištěm v Overijse (Belgie), Mohammadem Rezou Fardoomem, s bydlištěm v Roodt-sur-Syre (Lucembursko), Laurou Gnemmi, s bydlištěm v Hünsdorf (Lucembursko), Marie-Josém Reinardem, s bydlištěm v Bertrange (Lucembursko), Vassilios Steriou, s bydlištěm v Kraainem (Belgie) a Ioannisem Terezakisem, s bydlištěm v Bruselu, zastoupenými Gillesem Bounéou a Frédéricem Frabettim, advokáty.

Žalobci navrhují, aby Soud:

- zrušil seznam úředníků povýšených za hodnotící období 2003 v rozsahu, v němž tento seznam neuvádí jména žalobců, jakož i případně zrušil přípravné akty k tomuto rozhodnutí;
- podpůrně, zrušil přidělení bodů pro účely služebního povýšení za hodnotící období 2003 v rozsahu, v němž se týká žalobců;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci, úředníci Komise, nebyli povýšeni za hodnotící období pro účely služebního povýšení 2003. Svou žalobou zpochybňují systém používaný Komisí za toto hodnotící období, jelikož tento systém stanoví v doplnění k bodům za zásluhy a k bodům za počet odsloužených let přidělovaných každému úředníkovi, body „zůstatkové“ přidělované úředníkům, kteří byli na seznamu úředníků navržených k povýšení za předcházející období, ale nebyli povýšeni, jakož i body přidělované generálními ředitelstvími, zvláštní přechodné body, body za činnost v zájmu oddělení a body „z důvodu odvolání“, udělované výbory pro služební povýšení. Žalobci uplatňují, že tím, že zavádí takový systém, Komise neprovádí srovnání zásluh úředníků připadajících v úvahu pro povýšení, čímž porušuje článek 45 Služebního řádu, jakož i obecná ustanovení k jeho provedení.

Na stejném základě žalobci uplatňují porušení zásady nediskriminace, zákazu svévolného postupu, povinnosti uvést odůvodnění, zásady legitimního očekávání, pravidla „patere legem quam ipse facit“ a povinnosti řádné péče.

Žaloba podaná dne 22. října 2004 Manuelem Simõesem Dos Santosem proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu

(Věc T-435/04)

(2005/C 6/84)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 22. října 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu Manuelem Simõesem Dos Santosem, s bydlištěm v Alicante (Španělsko), zastoupeným Antoniem Creus Carrerasem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí ze dne 7. července 2004, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce, jakož i rozhodnutí ze dne 15. prosince 2003, které stanoví celkový počet bodů za zásluhy udělených stěžovateli, a potvrzující rozhodnutí ze dne 12. prosince 2003;
- uložil žalovanému úplnou náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce v projednávané věci byl povýšen do kategorie A 5 za období pro povýšení 2002. Při té příležitosti mu orgán oprávněný ke jmenování sdělil zůstatek ve výši 54,19 bodů. Nicméně dopisem od oddělení lidských zdrojů ze dne 15. prosince 2003 mu bylo sděleno, že jeho celkový počet bodů je ke dni 30. září 2003 pouze 1,5 bodu. Z tohoto dopisu, který představuje napadené rozhodnutí, vyplynulo, že uvedené snížení nebylo výsledkem transformace bodů uznaných před zavedením nového systému rozhodnutím Úřadu ADM-03-35, ale výsledkem jejich úplného vymazu v důsledku použití nového pravidla začátku od nuly po povýšení, jak bylo stanoveno v posledně uvedeném rozhodnutí.

Na podporu svých nároků žalobce především uplatňuje, že byla porušena zásada legality, právní jistoty a zákazu retroaktivity, jelikož v tomto případě neexistovaly výjimečné okolnosti, které by mohly odůvodnit odnětí zůstatku bodů úředníkovi již uznaných a na které měl nárok podle systému platného v dané době.

Žalobce rovněž tvrdí, že byla porušena zásada ochrany legitimního očekávání a zákazu diskriminace, jakož i povinnosti odůvodnění.

Žaloba podaná dne 26. října 2004 Carlosem Sánchezem Ferrizem proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-436/04)

(2005/C 6/85)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 26. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Carlosem Sánchezem Ferrizem, s bydlištěm v Bruselu, zastoupeným Gillesem Bounéouem a Frédéricem Frabettim, advokáty.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil seznam úředníků povýšených za hodnotící období 2003 v rozsahu, v němž tento seznam neuvádí jméno žalobce, jakož i případně zrušil přípravné akty k tomuto rozhodnutí;
- podpůrně, zrušil přidělení bodů pro účely služebního povýšení za hodnotící období 2003 v rozsahu, v němž se týká žalobce;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby se žalobce dovolává totožných žalobních důvodů, kterých se dovolávají žalobci ve věci T-434/04.

Žaloba podaná dne 1. listopadu 2004 Holgerem Standertskjöld-Nordenstamem proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-437/04)

(2005/C 6/86)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 1. listopadu 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Holgerem Standertskjöld-Nordenstamem, s bydlištěm ve Waterloo (Belgie), zastoupeným Thierrym Demasurem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise o nezapsání jména žalobce na seznam úředníků s největšími zásluhami pro povýšení do platové třídy A3 za hodnotící období 2003 „druhý postup“; zveřejněného v administrativních informacích č. 84-2003 ze dne 19. prosince 2003;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce byl svým generálním ředitelstvím navržen na povýšení do platové třídy A3 za hodnotící období 2003. Poradní výbor pro jmenování sestavil seznam čtrnácti úředníků s většími zásluhami pro povýšení. Žalobce na něm nebyl uveden, neboť byl zařazen na patnácté místo. Orgán oprávněný ke jmenování poté rozhodl doplnit na tento seznam jména dvou členů kabinetu. Na tomto základě žalobce na podporu své žaloby uplatňuje, že sporné rozhodnutí porušuje čl. 45 služebního řádu, neboť zásluhy těchto dvou členů kabinetu nebyly srovnány se zásluhami ostatních úředníků včetně žalobce.

Žalobce mimo to uvádí druhý žalobní důvod vycházející z údajného porušení článku 4.2 rozhodnutí Komise ze dne 19. července 1988. V tomto kontextu žalobce uplatňuje, že dotčená povýšení se uskutečnila bez předchozího souhlasu Poradního výboru pro jmenování a že seznam úředníků s největšími zásluhami měl obsahovat počet jmen úředníků přesahující o 50 % možnosti povýšení, a ne jako v projednávaném případě počet jmen rovnající se počtu volných míst.

Žalobce v poslední řadě uvádí porušení povinnosti odůvodnění.

Žaloba podaná dne 29. října 2004 Elke Huober proti Radě Evropské unie

(Věc T-438/04)

(2005/C 6/87)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 29. října 2004 žaloba podaná proti Radě Evropské unie Elke Huober, s bydlištěm v Bruselu (Belgie), zastoupenou Sébastienem Orlandim, Albertem Coolenem, Jean-Noëlem Louisem a Etienne Marchalem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Rady, kterým se žalobkyni zamítá nárok na příspěvek za práci v zahraničí a odvozená práva, od jejího nástupu do služebního poměru dne 1. září 2003;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Před nástupem do služebního poměru v Radě žalobkyně pracovala v informační kanceláři Land Bade-Württemberg v Bruselu. Touto žalobou žalobkyně napadá rozhodnutí, kterým se zamítá její nárok na příspěvek za práci v zahraničí.

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává porušení čl. 4 odst. 1 písm. a) přílohy VII Služebního řádu v rozsahu, v němž Rada neshledala, že se žalobkyně nacházela v okolnostech vyplývajících z práce konané pro jiný stát. Žalobkyně se mimoto dovolává zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace.

Žaloba podaná dne 2. listopadu 2004 Jean-Claudem Heyraudem proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-441/04)

(2005/C 6/88)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 2. listopadu 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Jean-Claudem Heyraudem, s bydlištěm v Bruselu (Belgie), zastoupeným Sébastienem Orlandim, Albertem Coolenem, Jean-Nöelem Louisem a Etiennem Marchalem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise, kterým se zřizuje seznam úředníků povýšených do platové třídy A3, z důvodu druhého služebního postupu pro rok 2003, a kterým se zamítá žádost žalobce;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce v projednávané věci, úředník spadající do platové třídy A4, napadá odmítnutí orgánu oprávněného ke jmenování povýšit jej do vyšší platové třídy z důvodu druhého služebního postupu pro rok 2003.

Na podporu svých nároků, uplatňuje porušení článku 45 služebního řádu, jakož i zásady zákazu diskriminace.

V tomto ohledu upřesňuje, že Komise přijala „systém standardizace“ udělování bodů přidělených generálními ředitelstvími a službami úředníkům středních vedoucích pozic platové třídy A4, kteří mohou být povýšeni, za účelem zvážení srovnatelných zásluh, které je předepsáno služebním řádem. Standardizovaná známka je stanovena ve vztahu k průměrné hodnotě bodů za zásluhy u úředníků platové třídy A4, kteří mohou být povýšeni do platové třídy A3 z důvodu druhého služebního postupu.

Způsob použitý Komisí je relevantní pouze v případě, že výpočet průměru byl proveden na základě dostatečného počtu úředníků, kteří mohou být povýšeni. Vzhledem k tomu, že žalobce je jediným úředníkem platové třídy A4, který může být v rámci svého oddělení povýšen z důvodu druhého služebního postupu pro rok 2003, získal standardizovanou známku odpovídající 100 bodům nezávisle na jeho zásluhách a zvláštních podmínkách, které stanovilo jeho oddělení pro určení bodů za zásluhy.

Žaloba podaná dne 5. listopadu 2004 Andreou Walderdorffem proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-442/04)

(2005/C 6/89)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 5. listopadu 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Andreou Walderdorffem, s bydlištěm v Bruselu, zastoupenou Lucasem Vogelem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí přijaté orgánem oprávněným ke jmenování ze dne 19. července 2004, kterým byla zamítnuta stížnost žalobkyně ze dne 26. února 2004, kterou napadala rozhodnutí, kterým jí bylo zamítnuto povýšení z platové třídy A5 do platové třídy A4 za rok 2003;
- v nezbytném rozsahu zrušil rovněž původní rozhodnutí přijaté orgánem oprávněným ke jmenování v listopadu 2003, kterým bylo žalobkyni zamítnuto povýšení z platové třídy A5 do platové třídy A4 za rok 2003;
- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dovolávané žalobní důvody a hlavní argumenty jsou totožné s žalobními důvody a hlavními argumenty ve věci T-432/04.

Žaloba podaná dne 2. prosince 2004 Danish Management A/S proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-463/04)

(2005/C 6/90)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 2. prosince 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Danish Management A/S, se sídlem ve Viby J, Dánsko, zastoupenou C. Kennedy-Loestem a C. Thomasem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 18. listopadu 2004 a 30. listopadu 2004, kterými zamítla nabídku předloženou žalobkyní ve výběrovém řízení na uzavření smlouvy o provedení práce pro monitorovací systém provádění projektů a programů externí spolupráce financované Evropským společenstvím – položka 2: AKP, Jižní Afrika a Kuba – EuropeAid 119453/C/SV/Multi;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně předložila nabídku na smlouvu o provedení práce pro monitorovací systém provádění projektů a programů externí spolupráce financované Evropským společenstvím – položka 2 týkající se AKP, Jižní Afriky a Kuby, která byla publikována dne 26. května 2004⁽¹⁾.

Komise nabídku odmítla rozhodnutím ze dne 18. listopadu 2004 z důvodu rozporu mezi finanční a technickou nabídkou žalobkyně, pokud jde o požadovaný počet člověkodní. Komise potvrdila své rozhodnutí dopisem ze dne 30. listopadu 2004.

Žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí Komise je založeno na nesprávném skutkovém posouzení, jelikož, podle žalobkyně, takový rozpor mezi těmito dvěma částmi nabídky společnosti neexistoval.

Žalobkyně dále tvrdí, že Komise měla usilovat o vyjasnění domnělého rozporu a tím, že tak nečinila před odmítnutím nabídky žalobkyně, jednala nepřiměřeně a neprovedením hloubkové právní prověrky porušila svou povinnost péče.

⁽¹⁾ Úř. věst. s. 102-081573.

Žaloba podaná dne 3. prosince 2004 Impala proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-464/04)

(2005/C 6/91)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 3. prosince 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Impala, se sídlem v Bruselu (Belgie), zastoupeným S. Crosbym a J. Goldingem, advokáty.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zcela zrušil rozhodnutí Komise ze dne 19. července 2004 ve věci č. COMP/M.3333-Sony/BMG;

- podpůrně zrušil rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká některého či všech následujících bodů:
  - kolektivního dominantního postavení na trhu s licencemi pro hudbu přístupnou prostřednictvím internetu;
  - dominantního postavení na trzích distribuce hudby přístupné prostřednictvím internetu;
  - koordinace zúčastněných stran, respektive hudebních vydavatelství;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vzniklých žalobci v souvislosti s touto žalobou.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce je mezinárodním sdružením zaměřeným na prosazování obecných zájmů svých členů, kterými jsou nezávislé hudební společnosti. Požaduje, aby bylo zrušeno rozhodnutí Komise, kterým byla schválena fúze mezi globálními nahrávacími společnostmi Bertelsmann AG a Sony Corporation of America.

Na podporu své žaloby tvrdí, že tím, že Komise fúzi schválila, porušila článek 253 ES, čl. 81 odst. 1 ES, nařízení č. 4046/89⁽¹⁾, jakož i právní zásady týkající se jejich použití a dopustila se zjevně nesprávného posouzení tím, že:

- shledala, že před schválením fúze neexistovalo kolektivní dominantní postavení na trhu s hudebními nahrávkami;
- shledala, že fúze neposílila kolektivní dominantní postavení na tomto trhu;
- shledala, že fúze nevytvoří kolektivní dominantní postavení na trhu s hudebními nahrávkami, na trhu s licencemi pro hudbu přístupnou prostřednictvím internetu nebo na trhu distribuce hudby přístupné prostřednictvím internetu;
- shledala, že fúze nepovede ke koordinaci zúčastněných stran, respektive hudebních vydavatelství.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 395, s. 1.

III

(Oznámení)

(2005/C 6/92)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 314, 18.12.2004

Dřívější publikace

Úř. věst. C 300, 4.12.2004

Úř. věst. C 273, 6.11.2004

Úř. věst. C 262, 23.10.2004

Úř. věst. C 251, 9.10.2004

Úř. věst. C 239, 25.9.2004

Úř. věst. C 228, 11.9.2004

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
